

November 2012

POLITIOMRÅDET

Nationalt Udlændingecenter
(NUC)

STATUS PR. 2. SEPTEMBER 2012 VEDRØRENDE ARBEJDET MED UDSENDELSE AF AFVISTE ASYLANSØGERE

Denne redegørelse indeholder en status på politiets arbejde med udsendelse af afviste asylansøgere.

Status er opgjort pr. 2. september 2012.

Rigspolitiet forventer også fremover ca. hvert halve år at udarbejde statusredegørelser, der – i lighed med denne og tidligere redegørelser – vil være offentligt tilgængelige.

Det bemærkes, at de talmæssige oplysninger primært er baseret på oplysninger fra Politiets Sagsstyringsystem (Polsas). Tallene er behæftet med en vis usikkerhed, da Polsas er et journaliserings- og sagsstyringsystem og ikke et egentligt statistiksystem.

Indholdsfortegnelse (hovedafsnit)

	Side:
1. Resumé og konklusion	2
2. Det retlige grundlag for politiets udsendelsesarbejde i asylsager	11
3. Politiets praktiske udsendelsesarbejde.....	24
4. Beskrivelse af udsendelsessituationen i forhold til en række lande	46
5. Statistiske oplysninger	101

I forbindelse med hovedafsnit 2-5 findes indledningsvist angivet en mere udførlig indholdsfortegnelse for så vidt angår disse hovedafsnit.

1. Resumé og konklusion

Sammenfattende skal det fremhæves:

- At der i 2012 til og med udgangen af august løbende er modtaget nye sager vedrørende i alt 1.192 afviste asylansøgere til udsendelsesposition.
- At tilgangen af nye sager til udsendelsesposition har været stigende gennem de seneste år. Der var i 2011 en tilgang af nye sager vedrørende 1.174 afviste asylansøgere til udsendelsesposition, dvs. at der til og med august 2012 har været en øget tilgang i forhold til hele 2011 på 18 afviste asylansøgere. Stigningen forventes at fortsætte i den resterende del af 2012.
- At der i 2011 og de første 8 måneder af 2012 løbende er foretaget udsendelser af afviste asylansøgere. På trods heraf er der på grund af en stigende tilgang gennem 2011 og 2012 sket en stigning i antal af afviste asylansøgere i udsendelsesposition. Der var således ved udgangen af 2010 verserede sager vedrørende i alt 844 afviste asylansøgere i udsendelsesposition, mens der ved udgangen af 2011 verserede sager vedrørende i alt 978 afviste asylansøgere i udsendelsesposition. Dette tal er steget til 1.407 afviste asylansøgere pr. 2. september 2012.
- At de løbende udsendelser er udtryk for, at der er gode muligheder for at udsende afviste asylansøgere af de fleste nationaliteter af Danmark – også selv om de pågældende ikke ønsker at medvirke til udsendelsen. Det er imidlertid ofte en kompliceret og langvarig proces for politiet at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for udsendelse (rejsedokumenter og/eller indrejsetilladelse). Hertil kommer, at et stigende antal afviste asylansøgere kommer fra fjerntliggende lande, f.eks. Afghanistan, hvortil udsendelse generelt er forbundet med særlige praktiske udfordringer.
- At det i forhold til nogle lande er særdeles vanskeligt eller umuligt at gennemføre udsendelser, når udlændingen ikke vil samarbejde herom. Dette gælder særligt i forhold til Iran. På baggrund af Flygtningenævnets beslutning om at berostille tvangsmæssige udsendelser til Syrien vil afviste asylansøgere med Syrien som udsendelsesdestination kun kunne udsendes, hvis de medvirker hertil.

Det retlige grundlag for politiets udsendelsesarbejde i asylsager er udførligt beskrevet under redegørelsens hovedafsnit 2.

Den danske udlændingelovgivning bygger på det grundlæggende princip, at en udlænding, der modtager et endeligt afslag på en ansøgning om asyl – og eventuelt tillige afslag på en ansøgning om opholdstilladelse af humanitære grunde – har pligt til at udrejse af landet. Der fastsættes i den forbindelse en frist for udrejsen. Udrejser udlændingen ikke frivilligt inden for den af udlændingemyndighederne

fastsatte frist, ”drager politiet omsorg for udrejsen”, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.

En asylansøger, der har fået endeligt afslag på asyl og afventer udrejse, betegnes i denne redegørelse som en afvist asylansøger, der er i ”udsendelsesposition”. Udlændinge i udsendelsesposition har i henhold til udlændingeloven pligt til at medvirke til udrejsen, bl.a. i forhold til at fremskaffe den fornødne rejselogitimation hos hjemlandets myndigheder. Såfremt udlændingen ikke medvirker til udrejsen, kan udlændingen undergives en række foranstaltninger, som har til formål at fremme sagsbehandlingen, dvs. udrejsen, herunder motivere vedkommende udlænding til at udrejse/samarbejde vedrørende etablering af forudsætningerne for udrejse. Foranstaltningerne omfatter bl.a. den såkaldte ”kostpengeordning”, overflytning til et udsendelsescenter og meldepligt.

Politiet og Udlændingestyrelsen anvender de motivationsfremmende foranstaltninger systematisk og målrettet. De motivationsfremmede foranstaltninger ses at have en vis effekt, men det er alene en mindre del af de afviste asylansøgere, som reelt medvirker til udsendelsen, selv når der er iværksat motivationsfremmende foranstaltninger. Det er samtidig Rigspolitiets erfaring, at anvendelsen af meldepligt reelt er uden effekt i forhold til afviste asylansøgere, som ikke vil kunne udsendes tvangsmæssigt.

Politiets praktiske udsendelsesarbejde er udførligt beskrevet under hovedafsnit 3. Udsendelsesarbejdet er en myndighedsforpligtelse for politiet, som skal løses effektivt, men arbejdet søges samtidig gennemført under videst mulig hensyntagen til den enkelte udlænding.

Politiet har stor fokus på etik og moral i forhold til opgavevaretagelsen, herunder således at udlændinge opfatter politiet som retfærdigt, hjælpsomt og ikke diskriminerende. Det skal i denne forbindelse tages i betragtning, at politiet er den mest synlige repræsentant for offentlige myndigheder, herunder de myndigheder, som har truffet afgørelse om, at udlændingen ikke har lovligt ophold i landet.

Det bemærkes, at Folketingets Ombudsmand siden den 1. april 2011 har varetaget et særligt tilsyn med politiets udsendelsesarbejde, jf. lov nr. 248 af 30. marts 2011. Det fremgår således, at ”Folketingets Ombudsmand skal ved tilsynet særligt påse, at politiets virksomhed foretages med respekt for individet og uden unødigt magt-anvendelse”, jf. udlændingelovens § 30 a, stk. 2, 2. pkt.

Udviklingen i antallet af afviste asylansøgere i udsendelsesposition har en naturlig sammenhæng med tilgangen af nye asylansøgere og resultaterne (anerkendelsesprocenten) af udlændingemyndighedernes sagsbehandling. Der henvises i denne forbindelse til nedenstående tabel:

År	Antal asylansøgere	Anerkendelsesprocent	Antal afviste asylansøgere i udsendelsesposition ved årets udgang
2005	2.281	17	1.468
2006	1.960	18	1.160
2007	2.246	56	754
2008	2.209	50	665
2009	3.855	44	510
2010	5.115	38	844
2011	3.811	33	976
2012	3.752*	**	1.407*

* Tallene er opgjort pr. 2. september 2012

** Anerkendelsesprocenten for 2012 opgøres pr. 31. december 2012

Det samlede antal afviste asylansøgere i udsendelsesposition er – særligt som følge af stigningen i tilgangen – løbende steget fra 844 personer ved udgangen af 2010, 976 personer ved udgangen af 2011 til 1407 personer den 2. september 2012. Antallet må forventes at stige yderligere inden udgangen af 2012.

Oversigt over afviste asylansøgere i udsendelsesposition ved udgangen af august 2012		
Samlet og "top 5"		
Nationalitet	Antal personer	
I alt	1407	
Afghanistan	477	1
Iran	182	2
Syrien	153	3
Rusland	72	4
Irak	59	5

Rigspolitiet har fokus på at nedbringe antallet af afviste asylansøgere i udsendelsesposition.

Udviklingen beror imidlertid ikke alene på politiets forhold. Der skal i den forbindelse fremhæves følgende:

34 af de 1407 afviste asylansøgere i udsendelsesposition ved udgangen af august 2012 var uledsagede mindreårige. Det er i første række Udlændingestyrelsen – og ikke politiet – der varetager hjemsendelse af mindreårige uledsagede asylansøgere, der ikke får opholdstilladelse i Danmark. Udlændingetjenesten søger således i samarbejde med de relevante organisationer og myndigheder i videst muligt omfang for, at de mindreårige får tilbud om en veltilrettelagt og forsvarlig hjemsendelse, der indebærer, at den unge i hjemlandet modtages af en organisation eller

andre, der kan yde den unge særlig hjælp i forbindelse med tilværelsen i hjemlandet.

I henhold til en opgørelse fra Udlændingestyrelsen var der endvidere pr. 18. september 2012 verserende sager angående 44 afviste asylansøgere, som var på "tålt ophold", dvs. at de principielt er i udsendelsesposition, men ikke må udsendes tvangsmæssigt til hjemlandet, jf. Flygtningenævnets afgørelse.

Det må endvidere anses for reelt umuligt at udsende de 182 afviste iranske asylansøgere, der var i udsendelsesposition ved udgangen af august 2012, jf. nærmere nedenfor.

Der er således sager vedrørende ca. 260 afviste asylansøgere, hvor udsendelse enten ikke er en politimæssig opgave eller er en opgave, hvor en tvangsmæssig udsendelse ikke kan anses for mulig at gennemføre.

Det bemærkes endvidere, at de verserende sager omfatter destinationer, hvortil der som følge af Flygtningenævnets beslutninger midlertidigt ikke kan ske (tvangsmæssig) udsendelse. Dette gælder aktuelt i forhold til afviste asylansøgere, der har Syrien som udsendelsesdestination. Den 2. september 2012 var der 153 afviste syriske asylansøgere i udsendelsesposition

I tillæg til de sager, hvor politiet ikke har reelle muligheder for at foretage (tvangsmæssig) udsendelse, kommer et betydeligt antal sager, hvor udsendelsesarbejdet er meget vanskeligt, herunder de pr. 2. september 2012 verserende sager angående 477 afviste afghanske asylansøgere, jf. nærmere nedenfor.

Der pågår et løbende tværmyndighedsmæssigt samarbejde om forbedring af mulighederne for udsendelse af afviste asylansøgere, herunder i form af forbedring af samarbejdet med relevante hjemlande, f.eks. aktuelt i forhold til Afghanistan.

Redegørelsens hovedafsnit 4 beskriver udsendelsessituationen i relation til en lang række lande ("landebeskrivelser"). Landebeskrivelserne er i hovedsagen også dækkende for situationer, hvor udlændinge udsendes på andet grundlag end som afvist asylansøger i udsendelsesposition, f.eks. udlændinge udvist ved dom på grund af strafbart forhold.

Nedenfor fremhæves udviklingen og status i forhold til lande, der er i særlig fokus i relation til udsendelsesarbejdet, men der henvises i øvrigt til de udførlige landebeskrivelser.

Afghanistan

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Politiets sagsstyringssystem (Pol-sas) 477 afviste afghanske asylansøgere i udsendelsesposition. Afghanere udgør ca. en tredjedel af de afviste asylansøgere i udsendelsesposition og er dermed langt den største nationalitetsgruppe.

Udsendelse til Afghanistan gennemføres i henhold til en trepartsaftale fra 2004, som er indgået mellem Danmark, Afghanistan og UNHCR.

Afghanske statsborgere i udsendelsesposition afhøres af Rigspolitiet til et særligt af de afghanske myndigheder godkendt skema. Sagerne forelægges på denne baggrund for de afghanske myndigheder til identitets- og nationalitetsfastlæggelse med henblik på accept af modtagelse.

Det er ikke en forudsætning for hverken identifikation eller efterfølgende udstedelse af rejsedokumentation, at udlændingen aktivt medvirker hertil.

Der modtages løbende bekræftelser fra de afghanske myndigheder på, at de forelagte personer er identificeret som afghanske statsborgere. Der konstateres dog en stadig stigende sagsbehandlingstid i Afghanistan, hvilket må antages bl.a. at have sammenhæng med det stigende antal sager, der forelægges. Hertil – og ikke mindst – kommer, at der er oplyst, at det i visse regioner af Afghanistan aktuelt ikke er muligt at foretage identitetsfastlæggelse af sikkerhedsmæssige grunde.

Tvangsmæssig udsendelse af afghanske statsborgere fra Danmark til Afghanistan skete tidligere i praksis hovedsageligt med Frankfurt som transitlufthavn. Ruten er imidlertid blevet indstillet i september 2011. Der anvendes aktuelt en rute via Istanbul, hvilket – bl.a. pga. krav til omfanget af dansk politisk fysisk ledsagelse – medfører et væsentligt større politimæssigt ressourceforbrug i forhold til Frankfurt-ruten for så vidt angår de enkelte udsendelser.

Hertil kommer, at de konkrete udsendelser skal varsles 30 dage forinden udsendelsen i forhold til såvel de afghanske som de tyrkiske myndigheder, der skal godkende transitopholdet.

Udsendelser til Afghanistan er således forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder.

Der foretages – trods vanskelighederne – udsendelser til Afghanistan, herunder tvangsmæssige udsendelser, men af de ovennævnte grunde er der i 2011 og 2012 løbende sket en stigning for så vidt angår antallet af afviste afghanske asylansøgere i udsendelsesposition.

Rigspolitiet er i en løbende dialog med Justitsministeriet (og tidligere Integrationsministeriet) om forholdene, herunder om tiltag, der kan fremme udsendelsesarbejdet i forhold til Afghanistan.

Iran

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 182 afviste iranske asylansøgere i udsendelsesposition. Iranere udgjorde således den næststørste nationalitetsgruppe i udsendelsesposition.

Muligheden for hjemsendelse af iranere er stærkt begrænset, når udlændingen ikke vil medvirke til hjemsendelse.

Tvangsmæssig udsendelse af iranske statsborgere til Iran er alene mulig, hvis der allerede foreligger et ægte og gyldigt iransk pas i sagen, således at det ikke er nødvendigt at rette henvendelse til den iranske ambassade i København om udstedelse/forlængelse af et rejsedokument/pas. Det er således et ufravigeligt krav fra de iranske myndigheders side, at en iransk statsborger selv skal ansøge om udstedelse/forlængelse af et rejsedokument/pas og i den forbindelse godtgøre sit iranske statsborgerskab. Dette gælder også i de ofte forekommende tilfælde, hvor der ikke er tvivl om udlændingens identitet og nationalitet, f.eks. fordi der foreligger et ægte, men udløbet iransk nationalitetspas, som er anvendt i forbindelse med en indrejse i Danmark på et dansk visum til familiebesøg udstedt af den danske ambassade i Teheran. Vil udlændingen ikke medvirke til at ansøge om udstedelse/forlængelse af rejsedokument, vil en udsendelse ikke kunne gennemføres. Selv i de tilfælde, hvor udlændingen ønsker at medvirke, men ikke umiddelbart kan fremlægge den ønskede dokumentation for identitet/nationalitet, er der problemer med samarbejdet med den iranske ambassade, idet ambassaden stiller krav om, at udlændingen selv – eventuelt ved henvendelse til familie i hjemlandet – tilvejebringer den nødvendige dokumentation.

Rigspolitiet deltog i slutningen af november 2011 i et møde på den iranske ambassade, hvor de praktiske/legale rammer for samarbejdet blev omtalt. Den iranske ambassadør tilkendegav i den forbindelse, at ambassaden fortsat ikke vil udstede rejsedokument til iranske statsborgere, som ikke frivilligt ønsker at medvirke til udsendelse.

Situationen, der har været uændret gennem flere år, er således fastlåst.

Ingen af de 182 afviste iranske asylansøgere, som den 2. september 2012 var i aktuel udsendelsesposition, ønskede at medvirke til udsendelsen, hvilket vurderes at have direkte sammenhæng med, at afviste iranske asylansøgere er meget bevidste om udsendelsessituationen.

Syrien

Den 2. september 2012 var 153 afviste syriske asylansøgere i udsendelsesposition. Syrere udgør således den tredjestørste nationalitetsgruppe i udsendelsesposition.

Flygtningenævnet besluttede i foråret 2011 på baggrund af den aktuelle situation i Syrien at berostille udsendelsesforanstaltningerne for afviste asylansøgere fra Syrien (pr. 13. april 2011).

Politiet gennemfører derfor ikke aktuelt tvangsmæssige udsendelser af afviste syriske asylansøgere til Syrien. Rigspolitiet har på baggrund af den aktuelle situation i Syrien intet samarbejde med syriske myndigheder om udsendelsesspørgsmål.

Rigspolitiet har fortsat mulighed for at bistå afviste syriske asylansøgere med at planlægge en frivillig udrejse til Syrien. Der er senest sket frivillig (påset) udrejse til Syrien i juni 2012.

Rusland

Den 2. september 2012 var der 72 afviste russiske asylansøgere i udsendelsesposition. Russere udgør således den fjerdestørste nationalitetsgruppe af afviste asylansøgere.

I april 2011 skete der implementering af den tilbagetagelsesaftale mellem Rusland og Danmark, som blev underskrevet den 27. maj 2008. Udsendelser er dog foretaget i henhold til aftalen siden 2010.

Der er et tilfredsstillende samarbejde med de russiske myndigheder, herunder med den russiske ambassade i Danmark. Der er dog forholdsvis lange svartider på nogle af forelæggelserne.

Irak

Den 2. september 2012 var der 59 afviste irakiske asylansøgere i udsendelsesposition. Irakere udgjorde således den femtestørste nationalitetsgruppe.

Danmark og Irak indgik den 13. maj 2009 en tilbagetagelsesaftale. Med aftalen blev der åbnet mulighed for tvangsmæssig udsendelse af afviste irakiske asylansøgere, som ikke ønsker at medvirke til en frivillig udrejse, og som efter en konkret forelæggelse for de irakiske myndigheder er blevet identificeret som irakiske statsborgere.

Siden indgåelsen af tilbagetagelsesaftalen har Rigspolitiet løbende gennemført tvangsmæssige udsendelser til Bagdad. Hertil kommer, at der også gennemføres frivillige udsendelser, herunder til andre destinationer i Irak end Bagdad.

Antallet af afviste irakiske asylansøgere i udsendelsesposition er på denne baggrund faldet markant siden indgåelsen af tilbagetagelsesaftalen.

Rigspolitiet vil fortsætte bestræbelserne på at udsende afviste irakiske asylansøgere til Irak, men ultimo 2011 opstod der uklarhed over mulighederne for (tvangsmæssig) udsendelse til Irak.

Frem til november 2011 var der således et velfungerende direkte samarbejde mellem Rigspolitiet og de irakiske myndigheder i Bagdads internationale lufthavn.

I forbindelse med en fælleseuropæisk udsendelse (samordnet via EU's grænseagentur, FRONTEX) til Bagdad den 16. november 2011 meddelte de irakiske myndigheder imidlertid arrangørerne af udsendelsen, at alle sager vedrørende udsendelse af irakiske statsborgere skal forelægges for den irakiske repræsentation i det enkelte land, som ved verificering af identiteten vil udstede et irakisk laissez passer til udlændingen. Den fælleseuropæiske udsendelse til Irak blev herefter aflyst.

Rigspolitiet rettede efterfølgende henvendelse til den irakiske ambassade i København med henblik på nærmere at aftale proceduren vedrørende identificering og udstedelse af rejsedokument til afviste asylansøgere. På mødet oplyste den irakiske konsul, at ambassaden var indstillet på at udstede rejsedokument (irakisk laissez passer) til irakiske statsborgere, i det omfang deres nationalitet kunne verificeres, og at udstedelsen kunne ske i umiddelbar forlængelse af en personlig fremstilling for konsulen. Det blev samtidig tilkendegivet, at det var uden betydning, om der var tale om en frivillig eller en tvangsmæssig udsendelse.

I januar 2012 oplyste den irakiske ambassade imidlertid over for Rigspolitiet, at ambassaden ikke så sig i stand til at udstede rejsedokument til afviste asylansøgere, medmindre der var tale om en frivillig udrejse.

Rigspolitiet har dog fået oplyst, at der for så vidt angår personer med gyldigt irakisk pas vil kunne træffes direkte aftale med myndighederne i Bagdads internationale lufthavn angående modtagelse. Det skal hertil generelt bemærkes, at meget få afviste asylansøgere, herunder irakiske asylansøgere, er i besiddelse af gyldige rejsedokumenter.

Der arbejdes på en løsning ad diplomatisk vej.

Der har ikke været gennemført tvangsmæssige udsendelser til Irak siden den 25. oktober 2011. Der sker fortsat løbende frivillige (påsete) udsendelser af afviste irakiske statsborgere til Irak.

Somalia

Flygtningenævnets koordinationsudvalg besluttede den 30. juni 2011 at berostille behandlingen af nævnets verserende sager vedrørende somaliske statsborgere. Det blev samtidig besluttet at udsætte udrejsefristen for alle somaliske statsborgere fra det sydlige og centrale Somalia i udsendelsesposition indtil videre.

I opfølgning heraf besluttede Flygtningenævnets koordinationsudvalg den 14. december 2011, at samtlige nævnets sager vedrørende somaliske statsborgere fra det sydlige og det centrale Somalia, hvor sagsbehandlingen var stillet i bero, samt allerede afgjorte sager, hvor ansøgerne var i udsendelsesposition, skulle genoptages og hjemvises til fornyet førsteinstansbehandling i Udlændingestyrelsen. De pågældende somaliske statsborgere er herefter ikke i udsendelsesposition.

2. Det retlige grundlag for politiets udsendelsesarbejde i asylsager

Indholdsfortegnelse:

2.1. Indledning – Overordnede principper	12
2.2. Udlændingemyndighedernes beslutning om udsendelse	12
2.3. Fastsættelse af frist for frivillig udrejse	13
2.4. Administrativ udvisning	13
2.5. Udlændingemyndighedernes fremsendelse af asylsagens akter til Rigspolitiet.....	14
2.6. Politiets intensiverede rådgivning af afviste asylansøgere.....	14
2.7. Udlændingen vil medvirke til udsendelsen og underskriver erklæring herom.....	15
2.8. Udlændingen vil ikke medvirke til udsendelsen.....	15
2.9. Politiets adgang til med rettens godkendelse at fremstille udlændingen på ambassader mv.....	17
2.10. Politiets adgang til at videregive fingeraftryk og personfotoграфи til ambassader mv.....	17
2.11. Politiets adgang til ved frihedsberøvelse at sikre udlændingens tilstedeværelse i udsendelsesfasen.....	18
2.12. Ombudsmandens tilsyn med tvangsmæssige udsendelser.....	19
2.13. Særlige motivationsfremmende foranstaltninger over for afviste asylansøgere, der er indrejst på et visum	19
2.14. Rigspolitiets forelæggelse af sager for Udlændingestyrelsen med henblik på spørgsmålet om opholdstilladelse på grund af udsendeshindringer.....	20
2.15. Rigspolitiets forelæggelse af sager med 1. asyllandsafgørelser.....	21
2.16. Tilbagetagelsesaftaler mellem Danmark og andre lande.....	21
2.17. Tilbagetagelsesaftaler i EU-regi.....	23

2.1. Indledning – Overordnede principper

Den danske udlændingelovgivning bygger på det grundlæggende princip, at en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til selv at udrejse af landet. Dette princip følger af udlændingelovens § 30, stk. 1. Asylansøgere orienteres allerede i den indledende asylansøgningsfase om denne forpligtelse.

For så vidt angår afviste asylansøgere skal udlændingemyndighederne i tilknytning til afslaget på asyl fastsætte en frist for udlændingens frivillige udrejse.

Udrejser en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, ikke inden for den fastsatte frist for frivillig udrejse, ”drager politiet omsorg for udrejseren”, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2. Udlændinge, der ikke er udrejst inden for den fastsatte frist for frivillig udrejse, betegnes som værende i udsendelsesposition.

Det er således en myndighedsforpligtelse for politiet at sikre, at afviste asylansøgere udrejser af landet i overensstemmelse med udlændingemyndighedernes afgørelse.

Politiets arbejde med de konkrete udsendelsessager for så vidt angår tilrettelæggelse af rejserute, den konkrete udrejsedato mv. har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, hvilket indebærer, at forvaltningslovens regler om partshøring, begrundelse mv. ikke finder anvendelse.

Politiet skal imidlertid i forbindelse med udsendelsesarbejdet iagttage de almindelige regler for politiets virksomhed i henhold til politiloven, f.eks. vedrørende magtanvendelse, og almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om god forvaltningsskik, f.eks. om høflighed, skånsomhed og hensynsfuldhed.

Udlændingeloven giver endvidere hjemmel til en række foranstaltninger, som har til hensigt at fremme udsendelsesarbejdet. Disse foranstaltninger kan iværksættes efter henholdsvis politiets og udlændingemyndighedernes beslutning.

2.2. Udlændingemyndighedernes beslutning om udsendelse

Når Udlændingestyrelsen – hvis der er tale om en sag, hvor ansøgningen anses for åbenbart grundløs – eller Flygtningenævnet meddeler endeligt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 (asyl), angiver afgørelsen, hvorvidt udlændingen kan udsendes tvangsmæssigt, hvis denne ikke udrejser frivilligt (lovens § 32 a). I praksis indeholder afgørelsen tillige oplysning om, hvortil – dvs. et navngivet hjemland, et navngivet 1. asylland eller blot ”hjemlandet” – udlændingen kan udsendes tvangsmæssigt af politiet, hvis udlændingen ikke udrejser frivilligt. En afgørelse om udsendelse vil i sager, der omfatter ægtefæller med forskellig nationalitet, endvidere indeholde nærmere retningslinjer for politiets udsendelse af de pågældende sammen eller hver for sig.

2.3. Fastsættelse af frist for frivillig udrejse

I tilknytning til afslag på asyl vil udlændingemyndighederne endvidere fastsætte en frist for udlændingens frivillige udrejse, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1.

I tiden før 1. april 2011 blev udrejsefristen fastsat til straks i asylsager.

Den 1. april 2011 trådte lov nr. 248 af 30. marts 2011 om ændring af udlændingeloven i kraft. Loven implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (Udsendelsesdirektivet). Et hovedelement i lovændringen angår frister for frivillig udrejse af udlændinge, som ikke har ret til at opholde sig her i landet. Udrejsefristen fastsættes således som udgangspunkt nu til 7 dage i sager angående afslag på asyl, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2. Dog kan udrejsefristen fastsættes til straks i ”påtrængende tilfælde”, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 3. pkt. Påtrængende tilfælde foreligger navnlig, når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, når der er tale om svig eller en åbenbart grundløs ansøgning, eller når der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

2.4. Administrativ udvisning

Et andet hovedelement i lovændringen (lov nr. 248 af 30. marts 2011, der trådte i kraft den 1. april 2011) angår administrativ udvisning af udlændinge i tilfælde, hvor udrejsefristen fastsættes til straks, eller hvor udlændingen ikke er udrejst i overensstemmelse med udrejsefristen. I disse tilfælde skal tredjelandstatsborgere udvises af landet med indrejseforbud, medmindre særlige grunde taler herimod, jf. udlændingelovens § 25 b, stk. 2.

Indrejseforbuddet meddeles for 2 år. Der vil dog i gentagelsestilfælde være mulighed for at meddele et indrejseforbud for 5 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4.

Indrejseforbuddet, der meddeles i forbindelse med en udvisning, forbyder indrejse og ophold i EU- og Schengenlandene, hvorfor et indrejseforbud indberettes til Schengeninformationssystemet (SIS). Det bemærkes, at hvis en medlemsstat påtænker at udstede en opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger, der har et indrejseforbud meddelt af en anden medlemsstat, skal den forinden konsultere den medlemsstat, der har udstedt indrejseforbuddet, jf. udlændingelovens § 58 h. Hvis opholdstilladelsen udstedes, sletter den indberettende medlemsstat indberetningen af den pågældende, men medlemsstaten kan dog opføre vedkommende på sin nationale liste over uønskede personer.

2.5. Udlændingemyndighedernes fremsendelse af asylsagens akter til Rigspolitiet

I sager om afslag på asyl foretager politiet konsekvent udrejsekontrol med henblik på at sikre, at afviste asylansøgere udrejser i overensstemmelse med deres forpligtelse hertil. Det bemærkes herved, at det er erfaringen, at alene få asylansøgere udrejser på egen hånd i overensstemmelse med deres forpligtelse hertil.

Politiets udsendelsesarbejde i relation til afviste asylansøgere er centraliseret. Opgaven varetages således på landsplan af Rigspolitiet (Nationalt Udlændingecenter – NUC).

Samtidig med, at Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet træffer endelig afgørelse om afslag på asyl, sender Udlændingestyrelsen/Flygtningenævnet – uden at udlændingens samtykke hertil er fornødent – alle akter, der er indgået i sagen, herunder eventuelle originale identitetspapirer, til Rigspolitiet (udlændingelovens § 30, stk. 3).

Rigspolitiet foretager umiddelbart efter modtagelse af sager om afviste asylansøgere en gennemgang (screening) af sagen med henblik på planlægning af den videre sagsgang.

2.6. Politiets intensiverede rådgivning af afviste asylansøgere

Hvis det efter politiets indledende udrejsekontrol må formodes, at en afvist asylansøger – i overensstemmelse med sin forpligtelse hertil – er udrejst af landet, foretager politiet ikke yderligere.

Hvis udlændingen derimod konstateres ikke at være udrejst i overensstemmelse med sin pligt til frivillig udrejse, indskærper politiet udrejsepligten og opfordrer udlændingen til at medvirke til udrejsen af Danmark samt til at underskrive en erklæring herom.

Udlændingen vejledes endvidere om, at når politiet ”drager omsorg for udrejsen” skal udlændingen meddele de nødvendige oplysninger hertil og medvirke til tilvejebringelse af nødvendig rejselegitimation og visum og til udrejsen i øvrigt, jf. udlændingelovens § 40, stk. 4.

Udlændingen vejledes yderligere om muligheden for at modtage økonomisk støtte – 3.793,84 kr. til personer over 18 år og 1.896,92 kr. til personer under 18 år (2012-satsen) – ved medvirken til udrejse til hjemlandet eller det tidligere opholdsland uden ugrundet ophold (lovens § 43 a). Udlændingen vejledes herudover om, at politiet vil kunne hjælpe med praktisk bistand til planlægning af rejsen, ligesom politiet vil kunne betale billetter og transport af ejendele, hvis udlændingen ikke selv har penge hertil (lovens § 43, stk. 2).

Udlændingen gøres tillige bekendt med konsekvenserne af ikke at ville underskrive erklæringen om at medvirke til udsendelse af Danmark, dvs. indstilling til Udlændingestyrelsen om anvendelse af ”kostpengeordningen”, eventuelt fulgt op af en indstilling til Udlændingestyrelsen om overflytning til et udsendelsescenter og systematisk anvendelse af meldepligt i udsendelsescenteret, eventuel anvendelse af frihedsberøvelse og (siden den 1. april 2011) om administrativ udvisning med indrejseforbud og indberetning til SIS. For tiden tjener Center Sandholm og Center Avnstrup som udsendelsescentre.

Udlændingen orienteres herudover om, at politiet om nødvendigt kan udsende udlændingen under anvendelse af fysisk magt, og at politiet løbende vurderer, om der er mulighed for at udsende udlændingen – også selv om udlændingen ikke medvirker hertil.

2.7. Udlændingen vil medvirke til udsendelsen og underskriver erklæring herom

Vil udlændingen medvirke til udsendelsen, og underskrives erklæringen om medvirken, vil politiet sammen med udlændingen søge at tilvejebringe forudsætningerne for udrejsen, herunder få udstedt nødvendige rejsedokumenter/tilbagerejsetilladelser ved henvendelse til hjemlandets myndigheder, og derefter planlægge udsendelsen/udrejsen. Har udlændingen samarbejdet med politiet under hele udsendelsesforløbet, vil udlændingen i forbindelse med, at politiet påser, at udlændingen udrejser af landet, kunne få udbetalt økonomisk støtte, hvis udlændingelovens øvrige betingelser herfor er opfyldt.

I forhold til en udlænding, der har medvirket til asylsagens oplysning, herunder politiets fastlæggelse af den pågældendes identitet og rejserute, og som også medvirker til udrejsen uden ugrundet forhold, afholdes de udgifter, der er forbundet med udrejsen, endeligt af statskassen, hvis udlændingelovens øvrige betingelser herfor er opfyldt (lovens § 43, stk. 2, 3. og 4. pkt.).

2.8. Udlændingen vil ikke medvirke til udsendelsen

2.8.1. Afgørelse om udvisning med indrejseforbud

Konstaterer politiet under udførelsen af en udrejsekontrol, at udlændingen ikke er udrejst i overensstemmelse med den fastsatte udrejsefrist, orienteres Udlændingestyrelsen herom med henblik på, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om administrativ udvisning, jf. udlændingelovens § 25 b, stk. 2.

2.8.2. Politiets indstilling til kostpengeordningen/overflytning til et udsendelsescenter

Afviser udlændingen – efter at have fået tilbud om økonomisk støtte, fået indskærpet udrejsepligten og være blevet vejledt om udsendelsesproceduren – at

medvirke til udsendelsen, indstiller politiet straks til Udlændingestyrelsen, at udlændingen sættes på ”kostpengeordningen”, således at udlændingen som udgangspunkt alene får udbetalt kontante ydelser til dækning af kostudgifter samt får nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Politiets indstilling til Udlændingestyrelsen om kostpengeordningen/overflytning til et udsendelsescenter er ikke en afgørelse, men derimod faktisk forvaltningsvirksomhed. Forvaltningslovens § 19 om partshøring og § 22 og § 24 om begrundelse gælder derfor ikke for politiets sagsbehandling i forbindelse med indstillingen til Udlændingestyrelsen, og det samme gælder forvaltningslovens § 8 om partsrepræsentation.

Udlændingestyrelsen vil som udgangspunkt skulle træffe afgørelse om, at udlændingen sættes på kostpengeordningen (udlændingelovens § 42 a, stk. 11, nr. 2). Kun i helt særlige undtagelsestilfælde, f.eks. ved uledsagede mindreårige asylansøgere og personer med visse former for livstruende sygdomme, træffer Udlændingestyrelsen ikke afgørelse om kostpengeordning. I sådanne tilfælde vil Udlændingestyrelsen i stedet umiddelbart kunne træffe afgørelse om overflytning af udlændingen til et udsendelsescenter (lovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt.).

Politiet skal på tilsvarende måde indstille til kostpengeordningen, hvis en udlænding, som ved udrejsekontrollen har underskrevet erklæring om medvirken, efterfølgende alligevel ikke aktivt reelt medvirker hertil.

Udlændingestyrelsens afgørelse om at sætte en udlænding på kostpengeordningen kan påklages til Justitsministeriet. Klagen har ikke opsættende virkning.

Når udlændingen på baggrund af Udlændingestyrelsens afgørelse har været på kostpengeordningen i én måned, foretager politiet på ny udrejsekontrol. Udlændingen skal i den forbindelse på ny indskærpes udrejsepligten og opfordres til at medvirke til udsendelsen. Ønsker udlændingen på dette tidspunkt at medvirke til udsendelsen, behandles sagen videre som beskrevet ovenfor om udlændinge, der medvirker til udrejsen. Dog har udlændinge, som først på dette tidspunkt ønsker at medvirke, ikke mulighed for at få økonomisk støtte i forbindelse med den frivillige udrejse.

Ønsker udlændingen efter at have været på kostpengeordningen i én måned fortsat ikke at medvirke til udsendelsen, indstiller politiet straks til Udlændingestyrelsen, at udlændingen overflyttes til et udsendelsescenter. Politiets indstilling vil i de fleste tilfælde føre til overflytning til et udsendelsescenter. Udlændinge, som er indkvarteret hos en herboende ægtefælle eller fast samlivspartner, overflyttes således også til et udsendelsescenter, medmindre der foreligger helt særlige forhold. Det kan f.eks. være, hvis den pågældende udlænding har børn under syv år med sin herboende ægtefælle eller faste samlivspartner. Udlændingestyrelsens afgørelse om overflytning af udlændingen til et udsendelsescenter (lovens § 42 a, stk. 7,

1. pkt.) kan ikke påklages til Justitsministeriet. Politiet kan yde bistand til at effektuere afgørelsen om, at udlændingen skal flytte til et udsendelsescenter.

2.8.3. Politiets anvendelse af meldepligt i et udsendelsescenter som led i udsendelsesproceduren

Udlændinge, der overflyttes til et udsendelsescenter, pålægges meldepligt hos politiet – som udgangspunkt 2 gange om ugen – som led i proceduren med at motivere de pågældende til at medvirke til udsendelsen (lovens § 34, stk. 2, nr. 5). Rigspolitiets afgørelse om meldepligt kan påklages til Justitsministeriet. Klagen har ikke opsættende virkning. Rigspolitiet har i enkeltstående tilfælde, f.eks. hvor udlændingen ved lægelige udtalelser har dokumenteret at lide af en sygdom, som ikke gør det muligt at møde til meldepligt, fritaget fra meldepligten i en periode eller indtil videre.

2.8.4. Politiets anvendelse af frihedsberøvelse på grund af manglende medvirken som led i udsendelsesproceduren

En udlænding, som ikke medvirker til udrejsen, kan frihedsberøves, hvis kostpengeordningen, overflytning til et udsendelsescenter og meldepligt ikke er tilstrækkeligt til at sikre udlændingens medvirken til udrejsen (lovens § 36, stk. 6).

En udlænding, som ikke medvirker til udrejsen, kan endvidere frihedsberøves med henblik på at sikre, at udlændingen meddeler de nødvendige oplysninger til udrejsen og medvirker til tilvejebringelse af den nødvendige rejselegitimation og til udrejsen i øvrigt (lovens § 36, stk. 5).

Se endvidere nedenfor omkring frihedsberøvelse med henblik på udsendelse pkt. 2.11.

2.9. Politiets adgang til med rettens godkendelse at fremstille udlændingen på ambassader mv.

Retten kan på begæring af politiet, hvis det skønnes fornødent med henblik på udsendelse af udlændingen, bestemme, at en udlænding, der ikke ønsker at medvirke hertil, skal fremstilles for hjemlandets eller et andet lands repræsentation (lovens § 40, stk. 4, 2. pkt.). Bestemmelsen anvendes i tilfælde, hvor udlændingen ikke vil rette henvendelse til hjemlandets repræsentation med henblik på identifikation/nationalitetsfastlæggelse og/eller udstedelse af rejsedokument/hjemrejsetilladelse.

2.10. Politiets adgang til at videregive fingeraftryk og personfoto til ambassader mv.

Politiet kan med henblik på identifikation af en udlænding eller med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument videregive fingeraftryk og person-

fotografi til hjemlandets eller et andet lands repræsentation eller til internationale politisamarbejdsorganisationer (lovens § 40 a, stk. 9, 2. pkt., og § 40 b, stk. 9, 2. pkt.).

2.11. Politiets adgang til ved frihedsberøvelse at sikre udlændingens tilstedeværelse i udsendelsesfasen

Politiet kan, såfremt administrative foranstaltninger som pasdeponering, pålæg om ophold og meldepligt (lovens § 34, stk. 1) ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for udsendelse af en udlænding, der har fået endeligt afslag på asyl, efter en konkret vurdering frihedsberøve udlændingen (lovens § 36, stk. 1, 1. pkt.). Politiets afgørelse om frihedsberøvelse kan påklages til Justitsministeriet. Klagen har ikke opsættende virkning. Løslades udlændingen ikke inden for 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse, skal udlændingen af politiet fremstilles for retten, der tager stilling til frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse (lovens § 37, stk. 1, 1. pkt.). Retten fastsætter en frist for den fortsatte tilbageholdelse. Denne frist kan senere forlænges af retten, dog højst med 4 uger ad gangen (lovens § 37, stk. 3, 2. og 3. pkt.).

Udlændingeloven har frem til den 1. april 2011 ikke direkte fastsat en længste udstrækning af frihedsberøvelsen. Ved vurderingen af længden af frihedsberøvelsens udstrækning har almindelige proportionalitetshensyn og hensyn til Danmarks internationale forpligtelser således fundet anvendelse, herunder om udsendelsesproceduren skred fremad, og på udsigten til, at en udsendelse ville kunne ske inden for en rimelig tidshorisont.

I forbindelse med ikrafttræden af lov nr. 248 af 30. marts 2011 om ændring af udlændingeloven den 1. april 2011, hvorved Udsendelsesdirektivet blev implementeret, er der dels indført en maksimal udstrækning af frihedsberøvelse med henblik på udsendelse og dels indført et adskillelseskrav i relation til ”almindelige indsatte”.

Ved implementering af Udsendelsesdirektivet er der således nu i udlændingelovens § 37, stk. 8, indført en regel, der fastslår, at en frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter udlændingelovens § 36 af en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, ikke må finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder. Retten kan dog forlænge dette tidsrum i op til yderligere 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder.

De særlige omstændigheder kan bl.a. være, hvis udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af udlændingens manglende medvirken til udsendelse, eller hvis der er forsinkelser i forbindelse med fremskaffelse af nødvendig rejselegitimation og visum.

Der er således en absolut grænse for frihedsberøvelsens udstrækning på i alt 18 måneder.

Ved implementering af Udsendelsesdirektivet er der endvidere i udlændingelovens § 37, stk. 9, indført en regel, der fastslår, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse af en udlænding skal finde sted i særlige faciliteter. Hvis dette ikke er muligt, skal den frihedsberøvede holdes adskilt fra almindelige indsatte (personer, som enten er varetægtsfængslede på grund af kriminalitet, eller som afsoner en idømt straf).

Det bemærkes, at der ikke skal tages særlige forholdsregler for så vidt angår adskillelseskravet for udlændinge, der afvises efter reglerne i udlændingelovens § 28, eller som udvises af landet på grund af kriminalitet efter udlændingelovens §§ 22-24, § 25 a, stk. 1, eller § 25 c.

2.12. Ombudsmandens tilsyn med tvangsmæssige udsendelser

Det følger endvidere af lov nr. 248 af 30. marts 2011 om ændring af udlændingeloven (implementering af Udsendelsesdirektivet), at Folketingets Ombudsmand pr. 1. april 2011 varetager tilsyn med tvangsmæssige udsendelser.

Tilsynet omfatter tiden fra beslutningen om tvangsmæssig udsendelse og frem til udsendelsen er gennemført. Det betyder i praksis, at tilsynet omfatter tiden fra politiet konstaterer, at en udlænding ikke er udrejst i overensstemmelse med en fastsat udrejsefrist, og frem til det tidspunkt, hvor politiets udsendelsessag afsluttes, herunder når udlændingen overleveres til andre landes myndigheder.

Folketingets Ombudsmand skal påse, at politiets virksomhed i forbindelse med tvangsmæssige udsendelser foretages med respekt for individet og uden unødigt magtanvendelse.

Tilsynet omfatter både tvangsmæssige udsendelser af tredjelandsstatsborgere og EU-borgere og omfatter både påsete og ledsagede udsendelser.

2.13. Særlige motivationsfremmende foranstaltninger over for afviste asylansøgere, der er indrejst på et visum

Udlændingeloven indeholder endvidere regler, der retter sig mod udlændinge, som af Danmark har fået udstedt et visum, og som under visumopholdet ansøger om asyl her i landet eller i et andet Schengenland og derefter efterfølgende frafalder eller meddeles afslag på ansøgningen. En sådan udlænding vil som udgangspunkt være afskåret fra at få et visum udstedt af Danmark i fem år (lovens § 4 c, stk. 3, nr. 2), kunne blive udvist af Danmark med indrejseforbud gældende i to år på grund af ulovligt ophold (lovens § 25 b) og i tilfælde af udvisning konsekvent blive indberettet til SIS (lovens § 58 g, nr. 5). Har en sådan udlænding imidlertid medvirket til asylsagens oplysning, herunder til fastlæggelsen af identitet og rejseroute, og udrejser udlændingen selv eller medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold efter et afslag på eller frafald af asylansøgningen, vil udlændingen kunne få

visum igen efter sædvanlig praksis (lovens § 4 c, stk. 6), udlændingen vil ikke blive udvist af Danmark med indrejseforbud (ikke krav om medvirken til oplysningen af asylsagen) og indberettet til SIS, og udgifterne til udrejsen vil normalt blive afholdt endeligt af statskassen (lovens § 43, stk. 2, 3. og 4. pkt.). Bestemmelsen om statskassens endelige afholdelse af udgifterne til udrejsen gælder alle afviste asylansøgere, der har medvirket til asylsagens oplysning og medvirker til udsendelsen.

Alle udlændinge vejledes om disse motivationsfremmende tiltag i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om asyl. Endvidere vejleder politiet i forbindelse med udrejsekontrollen udlændinge, der har fået afslag eller frafaldet asylansøgningen, om de motivationsfremmende tiltag.

En udlænding, som ikke medvirker til udsendelsen, og hvis udsendelse politiet derfor drager omsorg for, skal afholde de udgifter, der for udlændingens eget vedkommende er forbundet hermed. Har udlændingen ikke tilstrækkelige midler, afholdes udgifterne foreløbigt af statskassen (lovens § 43, stk. 2, 1. og 2. pkt.).

2.14. Rigspolitiets forelæggelse af sager for Udlændingestyrelsen med henblik på spørgsmålet om opholdstilladelse på grund af udsendelseshindringer

Der kan efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter lovens § 7 (asyl), hvis 1) udsendelse af udlændingen ikke har været mulig i mindst 18 måneder, 2) udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i sammenhængende 18 måneder, og 3) udsendelse efter de foreliggende oplysninger for tiden må anses for udsigtsløs.

Integrationsministeriet har ved cirkulære nr. 123 af 13. juli 2000 fastsat retningslinjer for Rigspolitiets forelæggelse for Udlændingestyrelsen af sådanne sager om opholdstilladelse på grund af udsendelseshindringer.

Rigspolitiet forelægger med henvisning til dette cirkulære alle verserende udsendelsessager for Udlændingestyrelsen, når der er forløbet 18 måneder fra udløbet af den fastsatte udrejsefrist. Ved forelæggelsen vedlægges relevante kopier fra udsendelsessagen til belysning af de iværksatte udsendelsesbestræbelser.

Det oplyses endvidere, om udlændingen medvirker/ikke medvirker og – i bekræftende fald – fra hvilket tidspunkt/i hvilke perioder, ligesom det kort anføres, hvad udsendelsen af udlændingen beror på. Endelig indeholder forelæggelsen en vurdering af udsendelsesmulighederne, herunder om tidsperspektivet, der understøttes af en intern plan for den fortsatte behandling af sagen.

Rigspolitiet bygger sin vurdering af udsendelsesmulighederne på de undersøgelser, som er foretaget i sagen, og på oplysninger om og erfaringer med mulighe-

derne for at skabe forudsætningerne for udsendelse til det land, som udlændingen skal udsendes til.

Udlændingestyrelsen tager på grundlag af Rigspolitiets forelæggelse af sagen stilling til, om udlændingen skal meddeles midlertidig opholdstilladelse som udsendelseshindret i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 2. Justitsministeriet har i vejledning nr. 122 af 13. juli 2000 fastsat nærmere regler for Udlændingestyrelsens behandling af sagerne. Der er klageadgang til Justitsministeriet i tilfælde af, at Udlændingestyrelsen meddeler udlændingen afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Er udsendelsessagen fortsat verserende efter 36/54/72 måneder, forelægger Rigspolitiet på ny sagen for Udlændingestyrelsen.

Må det på baggrund af Rigspolitiets undersøgelser konstateres, at en udsendelse ikke kan gennemføres i overensstemmelse med udlændingemyndighedernes afgørelse herom på grund af forhold, der er uafhængige af udlændingens medvirken, forelægges sagen for Udlændingestyrelsen med en kortfattet begrundelse herfor og med bemærkning om, at udsendelsessagen anses for afsluttet for politiets vedkommende.

2.15. Rigspolitiets forelæggelse af sager med 1. asyllandsafgørelser

Har Udlændingestyrelsen/Flygtningenævnet truffet afgørelse om, at en udlænding tvangsmæssigt kan udsendes til et 1. asylland, afklarer Rigspolitiet hurtigst muligt ved en skriftlig henvendelse til myndighederne i det udpegede 1. asylland, om udlændingen kan tillades indrejse.

Når det på baggrund af Rigspolitiets undersøgelser konstateres, at en udsendelse ikke kan gennemføres til det udpegede 1. asylland, fordi 1. asyllandet har afslået at lade udlændingen indrejse, forelægges sagen med henvisning hertil snarest muligt for Udlændingestyrelsen/Flygtningenævnet med bemærkning om, at udsendelsessagen herefter anses for afsluttet for Rigspolitiets vedkommende.

2.16. Tilbagetagelsesaftaler mellem Danmark og andre lande

Mulighederne for at effektuere en beslutning om udrejse afhænger bl.a. af holdningen hos myndighederne i det land, som den pågældende udlænding tvangsmæssigt kan udsendes til. Efter dansk opfattelse påhviler der i medfør af international ret stater en pligt til at modtage egne statsborgere, hvorfor der som udgangspunkt ikke findes behov for at regulere forholdet i særlige aftaler.

Nogle lande stiller imidlertid som betingelse for at modtage egne statsborgere (dvs. først og fremmest dem, som ikke ønsker at vende frivilligt tilbage til hjemlandet), at der indgås en folkeretligt bindende aftale mellem Danmark og det på-

gældende andet land. En sådan aftale indgås under udenrigstjenestens medvirken og på udenrigsministerens ansvar.

I en sådan tilbagetagelsesaftale er typisk følgende forhold reguleret: De persongrupper det pågældende land er forpligtet til at tilbagetage (ud over egne statsborgere måske tredjelandes statsborgere og statsløse, der har haft fast ophold i det andet land), krav til dokumentationen for identitet og statsborgerskab, procedurerne – herunder tidsfrister – der skal overholdes, og de kompetente myndigheder.

En aftale forhandles af Justitsministeriet i samråd med Udenrigsministeriet og Rigspolitiet. Aftaleteksten bygger i det væsentlige på en EU-standardtekst. En aftale skal undertegnes af de to landes regeringer og træder først i kraft, når begge lande derefter har godkendt den efter deres respektive nationale (forfatningsretlige) procedurer. For Danmarks vedkommende kræves ingen særlige gennemførelsesforanstaltninger, idet lovgivningen er indrettet herpå. Gennemførelsen af de internretlige procedurer i det andet land indebærer som regel indhentelse af et samtykke i det parlamentariske system. Der kan dog indgås særlig aftale om, at principperne i tilbagetagelsesaftalen finder anvendelse allerede fra undertegnelsen eller umiddelbart derefter.

Der er indgået bilaterale traktater om tilbagetagelse (eventuelt som en klausul herom i en mere omfattende traktat) med følgende lande: Tyskland (grænseoverløberoverenskomst 1954), de nordiske lande (nordisk paskontroloverenskomst 1957), Litauen (1992), Estland (1993), Letland (1996), Slovenien (1997), Bulgarien (1997), Sri Lanka (1998) og Rumænien (1999). Der blev den 29. maj 2002 undertegnet en aftale med Forbundsrepublikken Jugoslavien, som trådte i kraft den 8. marts 2003. Aftalen anvendes nu i forhold til såvel Serbien som Montenegro. Der blev den 30. april 2003 undertegnet en aftale med Armenien, der trådte i kraft den 1. januar 2004. Der blev den 18. oktober 2004 undertegnet en aftale med Bosnien-Hercegovina, der fandt anvendelse fra den 1. november 2004 og formelt trådte i kraft den 1. december 2007. Der blev den 18. oktober 2004 undertegnet en trepartsaftale om tilbagetagelse mellem Danmark, Afghanistan og UNHCR. Aftalen trådte i kraft ved undertegnelsen. Der blev den 23. juni 2006 undertegnet en tilbagetagelsesaftale med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Aftalen trådte i kraft den 8. oktober 2007. Der blev den 13. maj 2009 undertegnet en tilbagetagelsesaftale mellem Danmark og Irak. Aftalen trådte i kraft ved undertegnelsen. Der blev den 8. juni 2010 undertegnet en tilbagetagelsesaftale mellem Danmark og Kosovo. Aftalen trådte i kraft den 1. november 2010.

Danmark og Schweiz har den 7. september 2010 færdigforhandlet en tilbagetagelsesaftale, som blev underskrevet den 23. juni 2011. Aftalen er endnu ikke trådt i kraft.

Aftalen mellem Justitsministeriet og den kinesiske turistmyndighed CNTA om en særlig ordning om udstedelse af turistvisa til kinesere (ADS-aftalen), der trådte i kraft den 1. september 2004, indeholder bestemmelser om de kinesiske myndig-

heders pligt til at tilbagetage kinesiske statsborgere, der overskrider fristen i visummet for tilbagerejse.

Udlændingestyrelsen og myndighederne i Somaliland har i 1997 (forlænget i 2000, 2003, 2006, 2009 og 2012) aftalt et praktisk arrangement om tilbagerejse. Der er tale om en såkaldt forvaltningsoverenskomst, dvs. en aftale eller et arrangement af udpræget teknisk karakter mellem fagmyndigheder uden udenrigstjenestens medvirken.

2.17. Tilbagetagelsesaftaler i EU-regi

EU arbejder løbende på at indgå tilbagetagelsesaftaler med tredjelande, eventuelt i form af tilbagetagelsesklausuler i f.eks. associeringsaftaler. Der er indgået egentlige tilbagetagelsesaftaler med følgende lande, idet ikrafttrædelsestidspunktet er anført i parentes: Hong Kong (1. marts 2004), Macao (1. juni 2004), Sri Lanka (1. maj 2005), Albanien (1. maj 2006), Rusland (1. juni 2007), Ukraine (1. januar 2008), Montenegro (1. januar 2008), Makedonien (1. januar 2008), Serbien (1. januar 2008), Bosnien-Hercegovina (1. januar 2008) og Moldova (1. januar 2008), Pakistan (1. december 2010) og Georgien (1. marts 2011). Der er yderligere vedtaget forhandlingsmandater i forhold til Marokko, Algeriet, Kina, Tyrkiet og KapVerde. Kommissionen har på baggrund af forhandlingsmandaterne indledt drøftelser med Marokko, Algeriet, Tyrkiet og Kina.

De aftaler, der indgås af EU vedrørende tilbagetagelse, er omfattet af Danmarks forbehold på det retlige og indre område. Danmark er derfor ikke umiddelbart omfattet af aftalerne. I alle aftalerne/aftaleudkastene er der imidlertid indføjet en klausul om indgåelse af en tilsvarende aftale med Danmark.

Den 1. december 2008 trådte en parallelaftale mellem Danmark og Albanien i kraft.

Den 16. marts 2007 blev der i København underskrevet en parallelaftale mellem Danmark og Ukraine. Aftalen er trådt i kraft den 1. marts 2009.

Den 27. maj 2008 blev der underskrevet en parallelaftale mellem Danmark og Rusland. Aftalen trådte i kraft i maj 2010.

Danmark har på baggrund af tilsvarende EU-aftaler indgået en aftale om visumlempelse og tilbagetagelse mellem Danmark og Moldova på bilateralt grundlag. Aftalerne er underskrevet den 22. marts 2011 af udenrigsministeren og den moldoviske indenrigsminister. Aftalerne trådte i kraft den 1. august 2011.

Danmark forhandler på indeværende tidspunkt tilbagetagelsesaftale og visumlempelsesaftale med Georgien. Forhandlingerne forventes afsluttet snarest. Aftalerne bygger på tilsvarende EU-aftaler.

3. Politiets praktiske udsendelsesarbejde

Indhold

3.1. Indledning	25
3.2. Forskellige udsendelsessituationer	25
3.3. Myndighedssamarbejdet på udsendelsesområdet	27
3.4. Udsendelse af mindreårige, uledsagede udlændinge	27
3.5. Udsendelse af gravide kvinder	29
3.6. Politiets muligheder for at følge op på forhold vedrørende afviste asylansøgere og andre udlændinge i hjemlandet efter udsendelsen	29
3.7. Anvendelse af EU laissez-passer	29
3.8. De forskellige udrejseformer	30
3.9. Udlevering af medicin i forbindelse med udrejse	32
3.10. Politiets anvendelse af magt i forbindelse med ledsagede udsendelser med fly	32
3.11. Uddannelse af det ledsagende politipersonale	33
Bilag: Rigspolitiets interne retningslinjer for forberedelse og gennemførelse af ledsagede udsendelser med fly.	35

3.1. Indledning

Det er politiet, der har ansvaret for, at udlændingemyndighedernes afgørelser om afslag på asyl effektueres i form af en udsendelse.

Politiet lægger udlændingemyndighedernes afgørelse om såvel afslag på asyl som udsendelsesdestination til grund. Politiet har således ikke kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en udlænding har ret til at opholde sig her i landet. Politiet kan heller ikke træffe afgørelse om, at en udlænding har ret til at opholde sig her i landet under udlændingemyndighedernes behandling af en sag om opholdstilladelse eller asyl.

Politiet har ikke kompetence til at efterprøve udlændingemyndighedernes afgørelser. Politiet kan alene afbryde en planlagt udsendelse, hvis der skønnes at være risiko for, at udlændingen – på grund af en akut opstået helbredsmæssig situation – ikke vil kunne gennemføre selve udsendelsen, typisk en flyrejse af en vis varighed, eller hvis der akut opstår en situation i udsendelseslandet, der gør det sikkerhedsmæssigt betænkeligt – af hensyn til udlændingen eller det ledsagende politipersonale – at gennemføre udsendelsen. Udsendelsen vil i sådanne tilfælde blive søgt gennemført snarest muligt.

Politiets arbejde består i at følge op på de meddelte afslag med henblik på at sikre udrejse, hvilket typisk fordrer, at politiet – uden udlændingens aktive bistand – skal tilvejebringe forudsætningerne for, at en udrejse/udsendelse kan finde sted, om nødvendigt som en ledsaget (tvangsmæssig) udsendelse. Politiets virksomhed på udsendelsesområdet er faktisk forvaltningsvirksomhed.

Rigspolitiet, Nationalt Udlændingecenter (NUC), har for så vidt angår politiet en central, koordinerende opgave på udsendelsesområdet med at tilvejebringe forudsætningerne for udsendelsen og den praktiske gennemførelse heraf og samarbejder i den forbindelse med politikredsene, som i et vist omfang bl.a. varetager opgaver vedrørende forkyndelse og udrejsekontrol.

Politiets (Rigspolitiets) arbejde med udsendelsessager på asylområdet sker inden for de retlige rammer, der er beskrevet ovenfor i afsnit 2, og med anvendelse af de forskellige motivationsfremmende foranstaltninger og tvangsmidler.

3.2. Forskellige udsendelsessituationer

Behandlingen af en udsendelsessag afhænger af, om den afviste asylansøger medvirker til udsendelsen eller ej, og af, om den pågældende har de nødvendige (gyldige) rejsedokumenter.

I tilfælde, hvor udlændingen er indstillet på at udrejse, vil Rigspolitiet om nødvendigt kunne være udlændingen behjælpelig med at fremskaffe de nødvendige

rejsedokumenter/indrejsetilladelser. Endvidere vil Rigspolitiet – foreløbigt eller endeligt – kunne betale billetter mv.

Som udgangspunkt giver sager, hvor udlændingen selv er indstillet på at udrejse, ikke anledning til problemer, idet de allerfleste lande accepterer forpligtigelsen til at tilbagetage egne statsborgere, der frivilligt ønsker at rejse. Dog kan sagsbehandlingstiden hos hjemlandets myndigheder i forbindelse med udstedelse af rejsedokumenter/indrejsetilladelser i nogle tilfælde være lang.

I tilfælde, hvor udlændingen ikke vil medvirke til udsendelsen, men hvor udlændingen er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, vil udsendelsen som udgangspunkt kunne gennemføres uden problemer – om nødvendigt som en ledsaget (tvangsmæssig) udsendelse med fly. Behovet for ledsagelse vil typisk være begrundet i, at udlændingen (fysisk) modsætter sig udsendelsen, og det således er nødvendigt at gennemtvunge denne. Hertil kommer hensyntagen til flysikkerheden og de øvrige passagerer, som kan betyde, at luftkaptajnen stiller krav om, at en (uroelig) udlænding ledsages. Rigspolitiets retningslinjer for den praktiske forberedelse og gennemførelse af ledsagede udsendelser med fly findes som bilag til dette afsnit.

De tilfælde, som i særlig grad kan give anledning til problemer i udsendelsesfasen, er sådanne, hvor der skal skaffes rejsedokument/indrejsetilladelse hos hjemlandets myndigheder til en udlænding, der ikke vil medvirke til udsendelsen og dermed heller ikke til at få udstedt rejsedokument mv.

I sådanne sager kontakter Rigspolitiet typisk først den relevante udenlandske repræsentation her i landet – eller i Danmarks nabolande, såfremt der ingen repræsentation er i Danmark. Denne henvendelse kan ske med eller uden udlændingens medvirken. Henvendelsen til hjemlandets myndigheder er således nødvendig for at tilvejebringe forudsætningerne for at kunne effektuere udlændingemyndighedernes afgørelse om udrejse. Henvendelsen er også ubetænkelig, idet udlændingemyndighederne ved afgørelsen om afslag på asyl og ved afgørelsen om udsendelsesland har vurderet forfølgelsesrisikoen i forhold til hjemlandet og bestemt, at udsendelsen kan ske dertil.

Ved henvendelsen til hjemlandets myndigheder i sager, hvor der er meddelt afslag på asyl, oplyser Rigspolitiet aldrig, at udlændingen har ansøgt om asyl. Det oplyses alene (hvis det er nødvendigt), at udlændingen har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse og ikke længere må opholde sig her i landet.

Langt hovedparten af sagerne løses på denne måde, ved at nødvendige rejsedokumenter og/eller indrejsetilladelser udstedes.

Er det ikke muligt at indhente de nødvendige dokumenter mv. hos de udenlandske repræsentationer i Danmark eller i nabolandene, anmoder Rigspolitiet Udenrigsministeriet eller – i forståelse med Udenrigsministeriet – direkte de relevante dan-

ske repræsentationer i udlandet om bistand til at få udstedt indrejsetilladelser og rejsedokumenter hos udenlandske myndigheder. Sagsbehandlingstiden hos hjemlandets myndigheder kan i sådanne sager være meget lang, bl.a. fordi der ofte kun foreligger sparsomme, udokumenterede identitetsoplysninger, som skal kontrolleres i hjemlandet, hvor der ofte ikke er tilgængelige centrale registre til brug herfor. I nogle lande er tidligere eksisterende registre blevet ødelagt i forbindelse med krig eller borgerkrig.

I nogle tilfælde bemyndiger Rigspolitiet en dansk ambassade til at lade lokalbetroede kontakter foretage identitetsundersøgelser i form af undersøgelser i registre/henvendelse til registerførere.

Nogle hjemlandes myndigheder stiller – med henvisning til deres nationale lovgivning – krav om, at udlændingen skal medvirke til at ansøge om udstedelse/forlængelse af rejsedokumentet ved at underskrive en ansøgning herom. Vil udlændingen ikke medvirke hertil, vil forudsætningerne for at kunne gennemføre en (tvangsmæssig) udsendelse ikke kunne tilvejebringes, og en udsendelse vil ikke kunne gennemføres. Sådanne udlændinge undergives forskellige motivationsfremmende foranstaltninger.

3.3. Myndighedssamarbejdet på udsendelsesområdet

Rigspolitiet samarbejder løbende – ud over med politikredsene – med Udlændingestyrelsen, Justitsministeriet (og tidligere Integrationsministeriet) samt Udenrigsministeriet, herunder Danmarks repræsentationer i udlandet, om løsningen af såvel konkrete som generelle udsendelsesproblemer.

Med henblik på at styrke samarbejdet på udsendelsesområdet mellem de forskellige myndigheder, der beskæftiger sig med udsendelsesrelaterede opgaver, blev der i februar 2003 etableret et formelt Udsendelsesforum med formandskab og sekretariat i Rigspolitiet. Efter aftale mellem Rigspolitiet og Integrationsministeriet overtog Integrationsministeriet/Justitsministeriet i februar 2011 formandskabet og sekretariatsfunktionen. Udsendelsesforum består af repræsentanter fra Justitsministeriet, Udlændingestyrelsen, Flygtningenævnet, Udenrigsministeriet og Rigspolitiet. I Udsendelsesforum, der holder møde med jævne mellemrum, drøftes bl.a. den aktuelle udsendelsessituation og udfordringer i forhold til udsendelsesarbejdet, ligesom der orienteres om ændringer i asylpraksis mm. De deltagende myndigheder får herved mulighed for at bidrage til løsningen af konkrete og/eller generelle udfordringer i forhold til udsendelsesarbejdet til de forskellige lande.

3.4. Udsendelse af mindreårige, uledsagede udlændinge

I forarbejderne – lovforslag nr. L 197 (Folketinget 2006-07), almindelige bemærkninger, afsnit 3.3. – til lov nr. 504 af 6. juni 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, der trådte i kraft den 1. august 2007, er der beskrevet en ordning, hvorefter alle uledsagede udlændinge un-

der 18 år, der skal udrejse, skal have tilbud om en forberedt hjemsendelse. Ordningen administreres af Udlændingestyrelsen i et samarbejde med relevante organisationer i såvel Danmark som udlandet. Udlændingestyrelsen har i den anledning indgået en aftale med International Organization for Migration (IOM) om et pilotprojekt vedrørende ”Information, Assisted Voluntary Return and Reintegration Assistance for Vulnerable Migrants from Denmark”.

Den 1. januar 2011 blev reglerne om uledsagede mindreårige udlændinge ændret ved lov nr. 1543 af 21. december 2010. Folketinget vedtog således den 16. december 2010 lovforslag nr. L 37 om revision af reglerne om uledsagede mindreårige udlændinge m.v.

De nye regler om opholdstilladelse til uledsagede mindreårige gælder for de udlændinge, der rejser ind i Danmark fra og med den 1. januar 2011.

Ændringerne indebærer blandt andet, at opholdstilladelse som uledsaget mindreårig i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 2, kun kan gives og forlænges til udlændinge under 18 år.

Opholdstilladelsen i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 2, vil således fremover altid udløbe, når udlændinge fylder 18 år. Det betyder, at en udlænding, der har opholdstilladelse som uledsaget mindreårig, normalt vil skulle udrejse, når den pågældende fylder 18 år. Kun hvis der er helt særlige grunde, vil der undtagelsesvist kunne gives (fortsat) opholdstilladelse. Det betyder endvidere, at de særlige sagsbehandlingsprocedurer, der er møntet på uledsagede mindreårige, ligeledes alene gælder til det fyldte 18. år.

Ordningerne om forberedt hjemsendelse og eftersøgning er ligeledes ændret således, at ordningerne normalt ikke gælder for uledsagede mindreårige fra EU-/EØS-lande, som er indrejst efter den 1. januar 2011. Hvis der er tale om handlede børn, eller der undtagelsesvist er særlige omstændigheder, der tilsiger det, vil ordningerne dog fortsat finde anvendelse.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 56 a, stk. 9, at Udlændingestyrelsen iværksætter en eftersøgning af forældrene til en uledsaget mindreårig udlænding.

For de uledsagede mindreårige, der rejser ind i Danmark fra og med den 1. januar 2011, gælder, at Udlændingestyrelsen fremover nu kun har pligt til at iværksætte eftersøgning i medfør af udlændingelovens § 56 a, stk. 9, af forældre/familie, hvis den uledsagede mindreårig samtykker til det. Derudover er der ikke pligt til eftersøgning, hvis der i hjemlandet er etableret passende modtage- og omsorgscentre, uanset samtykke. I overensstemmelse med Europarådets konvention om menneskehandel vil forældrene til et handlet barn – som hidtil – normalt altid skulle eftersøges.

Alle uledsagede mindreårige vil fortsat kunne benytte sig af Internationalt Røde

Kors' eftersøgningstjeneste, som i fortrolighed – dvs. at Røde Kors ikke videregiver eftersøgningsresultatet til myndighederne – kan bistå barnet med at finde forældrene.

Udlændingemyndighederne informerer allerede tidligt efter ankomsten til landet alle børn om muligheden for at gøre brug af Røde Kors' eftersøgningstjeneste. Fremover vil indsatsen for at gøre opmærksom på og opfordre til at benytte Røde Kors' eller eventuelt lignende ordninger blive styrket.

3.5. Udsendelse af gravide kvinder

Efter praksis foretages der ikke udsendelse af gravide kvinder de sidste 2 måneder forud for den fastsatte fødselstermin og de første 2 måneder efter fødslen. Det bemærkes, at udlændingemyndighederne endvidere tager hensyn til graviditet/dokumenteret terminstidspunkt i forbindelse med fastsættelse af udrejsefrist.

3.6. Politiets muligheder for at følge op på forhold vedrørende afviste asylansøgere og andre udlændinge i hjemlandet efter udsendelsen

Rigspolitiet har i forskellige sammenhænge, herunder i forbindelse med høringer over folketingssspørgsmål, oplyst, at politiet ved en tvangsmæssig udsendelse ved ankomsten til destinationsstedet (lufthavnen) overgiver udlændingen til de lokale myndigheder eller påser, at udlændingen selv indrejser.

Politiet har herefter ikke yderligere opgaver i forbindelse med udsendelsen, og politiet har ikke mulighed for at følge op på det videre forløb, da dansk politi ikke har kompetence til at foretage undersøgelser i udlandet.

3.7. Anvendelse af EU laissez-passer

Et laissez-passer (EU-dokument) er et rejsedokument, der kan anvendes i forhold til udlændinge, der ikke er i besiddelse af rejselegitimation.

Dokumentet blev taget i anvendelse den 1. januar 1995, efter at Rådet for Den Europæiske Union ultimo 1994 vedtog en henstilling om, at der anvendes et standardrejsedokument, der kun er gyldigt for en enkelt rejse, ved udsendelse fra Unionens område af tredjelandsstatsborgere uden anden gyldig rejselegitimation.

Dokumentet, der udfærdiges af Rigspolitiet på engelsk med danske undertekster, fremstår tydeligt som udstedt af Rigspolitiet.

Dokumentet forsynes med et pasfoto af udlændingen og udfyldes med oplysninger om udlændingens navn, nationalitet, fødedato, udlændingenummer og eventuel adresse i hjemlandet.

Det fremgår endvidere, om dokumentet er udstedt på baggrund af rejsedokumenter eller identitetsdokumenter, som er forelagt myndighederne, på baggrund af udlændingens erklæring eller på grundlag af en politimæssig efterforskning.

Rejsedokumentet har ingen gyldighed som indrejsetilladelse eller transittilladelse, ligesom det ikke er gyldigt for tilbagerejse til Danmark.

Rigspolitiets anvendelse af EU laissez-passes er begrænset, idet det er et fåtal af lande, der accepterer hjemsendelser ved brug af EU laissez-passes i stedet for de nationale rejsedokumenter. Oftest vil udsendelsen tillige være betinget af en forudgående indrejsetilladelse, der afhænger af hjemlandets identifikation af udlændingen. Rigspolitiet benytter fortrinsvis EU laissez-passes ved frivillige udsendelser.

3.8. De forskellige udrejseformer

Ledsaget udrejse omfatter de tilfælde, hvor politipersonalet ledsager udlændingen ud af landet – typisk med fly – enten helt til hjemlandet eller til en transitdestination. Udsendelsen vil typisk være tvangsmæssig, men kan også være frivillig, således at ledsagelsen er begrundet i et ønske fra udlændingen, flyselskabet eller et eventuelt transitland.

I forbindelse med (tvangsmæssige) udsendelser med fly foretages en vurdering af, hvad der i det konkrete tilfælde er mest hensigtsmæssigt ud fra en samlet vurdering. I vurderingen indgår bl.a. forhold som hensynet til vedkommende udlænding, rejseudgifter og tidsforbrug.

I praksis anvendes hovedsageligt almindelige rutefly, men det forekommer, at politiet anvender chartrede fly.

Chartrede fly anvendes bl.a., hvor en udlænding ved et tidligere udsendelsesforsøg har udvist en sådan adfærd ved ombordstigningen på et rutefly, at flykaptajnen har nægtet at medtage udlændingen som passager i flyet, eller hvor det ikke er muligt at nå frem til destinationslandet på en hensigtsmæssig måde ved anvendelse af rutefly. Der er også tilfælde, hvor anvendelsen af charterfly samlet set har været den mest hensigtsmæssige udnyttelse af de økonomiske og personalemæssige ressourcer. Der har endvidere været tilfælde – herunder i forbindelse med udsendelser til Irak – hvor det har været nødvendigt at anvende chartrede fly af sikkerhedsmæssige årsager og for overhovedet at kunne gennemføre udsendelserne på en værdig og bæredygtig måde. Der har endelig foreligget enkelte tilfælde, hvor det har været nødvendigt at anvende chartrede fly, fordi der som følge af udlændingens helbredsmæssige forhold har været behov for medvirken af læge/sygeplejerske under udsendelsen, og lægelige forhold talte mod at benytte rutefly.

Chartring af fly foretages som hovedregel direkte af Rigspolitiet, men der er i 2011 afviklet fælles nordiske udsendelser, hvor Sverige og Norge i første række har chartret fly, hvorefter der er sket en økonomisk byrdefordeling. Rigspolitiet har endvidere i 2011 deltaget i udsendelser, hvor FRONTEX (EU's grænseagentur) har forestået chartring af fly, ligesom FRONTEX delvist har afholdt udgifter i denne forbindelse. Ved deltagelse i sådanne flyvninger sammen med andre lande vurderes det bl.a., hvorvidt der vil være en uacceptabel forlængelse af rejsetiden som følge af transitophold i forbindelse med tilslutningsfly.

Det er Rigspolitiets erfaring, at der generelt ikke er problemer i forbindelse med at gennemføre selve rejsen – typisk med fly – mellem Danmark og hjemlandet. Problemerne ligger typisk i den forudgående fase, hvor udlændingens identitet skal fastlægges, og de nødvendige rejsedokumenter/indrejsetilladelser fra hjemlandets myndigheder skal skaffes.

Påset udrejse omfatter de tilfælde, hvor politipersonalet påser udrejsen af landet, f.eks. ombordstigning i et fly eller på et skib.

Selv udrejst omfatter de tilfælde, hvor der er tilvejebragt sikre oplysninger om, at udlændingen er udrejst.

Skønnet udrejst omfatter de situationer, hvor udlændingen ikke kan træffes på indlogeringsstedet af politiet eller meldes forsvundet af indlogeringsstedet, således at udlændingens opholdssted er ukendt for myndighederne. Udlændingen efterlyses i Det Centrale Kriminalregister.

En asylansøger er som den altovervejende hovedregel ikke frihedsberøvet, men opholder sig på et asylcenter, mens ansøgningen behandles af udlændingemyndighederne. En udlænding, der har fået afslag på sin ansøgning om asyl, vil ligeledes som den altovervejende hovedregel være indlogeret i et asylcenter. Enkelte vil dog med Udlændingestyrelsens tilladelse kunne være privat indlogeret, typisk hos herboende familie (ægtefælle mv.).

Er asylansøgeren i besiddelse af pas, når ansøgningen indgives, inddrages dette af myndighederne under sagens behandling. Da politiet ikke foretager udrejsekontrol ved de indre Schengen-grænser, kan asylansøgere imidlertid frit udrejse af landet på et hvilket som helst tidspunkt. Indrejse i et andet land vil dog være ulovlig, medmindre asylansøgeren er i besiddelse af gyldig rejselegitimation, som giver ret til indrejse i det pågældende land.

En asylansøger, der er indrejst på et ægte, gyldigt rejsedokument, vil endvidere kunne skjule rejsedokumentet for politiet i forbindelse med indgivelsen af asylansøgningen med henblik på eventuelt at kunne anvende det ved en udrejse af Danmark over en ydre Schengen-grænse. En afvist asylansøger vil desuden have mulighed for at få udstedt et nyt rejsedokument ved henvendelse til hjemlandets ambassade/konsulat i Danmark, uden at de danske myndigheder får kendskab hertil.

Der sker ikke registrering af de personer, der udrejser over en ydre Schengen-grænse.

Forsvinder en asylansøger, mens sagen er under behandling hos Udlændingestyrelsen eller i Flygtningenævnet, underretter disse myndigheder Rigspolitiet, som efterlyser asylansøgeren i Det Centrale Kriminalregister. Samtlige politikredse underrettes hermed om efterlysningen.

Det indgår som et naturligt led i løsningen af politiets almindelige opgaver, f.eks. i forbindelse med patruljekørsel og færdselskontroller, at kontrollere, at de udlændinge, som opholder sig her i landet, opfylder betingelserne herfor. Desuden gennemfører politiet – såvel på baggrund af anmeldelser eller andre henvendelser, som af egen drift – med mellemrum målrettede kontrolaktioner, som typisk retter sig mod særlige grupper af udlændinge eller særlige virksomheder, som erfaringsmæssigt undertiden beskæftiger udlændinge uden nødvendig opholds- og arbejdstilladelse.

Det er Rigspolitiets erfaring, at langt hovedparten af de asylansøgere, som skønnes udrejst af landet, rent faktisk er udrejst frivilligt, idet kun relativt få (afviste) asylansøgere efterfølgende konstateres til stede her i landet efter at være skønnet udrejst.

En asylansøger, som har en ansøgning under behandling hos udlændingemyndighederne, og som forsvinder, således at myndighederne ikke har kendskab til asylansøgerens opholdssted, kan ikke få ansøgningen behandlet (lovens § 33, stk. 8). Der er således ikke noget særligt incitament for asylansøgere til at holde sig skjult for myndighederne her i landet, medens sagen er under behandling eller ønskes genoptaget.

3.9. Udlevering af medicin i forbindelse med udrejse

Rigspolitiet har i samarbejde med Dansk Røde Kors indført en ordning, hvorefter udlændinge, der skal udsendes, og som på asylcenteret er ordineret medicin og/eller er under lægelig behandling, kan få medicin med til hjemlandet. Det er Dansk Røde Kors (Sundhedstjenesten), der træffer afgørelse om, hvorvidt udlændingen skal have medicin med til hjemlandet, og i bekræftende fald arten og mængden af medicin.

3.10. Politiets anvendelse af magt i forbindelse med ledsagede udsendelser med fly

Dansk politi har som udgangspunkt alene beføjelser til at udøve magt på dansk territorium. Skal der udøves magt i et fly, sker det altid efter aftale med flyets kaptajn. Magtudøvelse i et andet land (f.eks. i forbindelse med et transitophold) sker efter aftale/samråd med det pågældende lands myndigheder.

De overordnede principper for politiets magtanvendelse fremgår af politilovens kapitel 4.

Politiet kan med henblik på at gennemføre en tvangsmæssig udsendelse anvende magt til at passivisere udlændingen, når magtanvendelsen er nødvendig og forsvarlig.

Anvendelsen af magt skal altid foregå så skånsomt som muligt og på en sådan måde, at det giver anledning til mindst mulig forstyrrelse i forhold til omgivelserne.

Erfaringsmæssigt er der kun behov for at anvende magt i et meget begrænset antal tilfælde.

Det ledsagende politipersonale bærer ikke tjenestevåben (pistol), stav eller peberspray. Til brug for passivering af udlændingen kan der anvendes godkendte håndjern (eller godkendte alternativer til håndjern i form af pastikstrips eller velcrobånd) samt eventuelt fikseringsbælte.

Ved anvendelse af håndjern eller fikseringsbælte må hænder og fødder ikke forbindes på en sådan måde, at den ledsagede udlænding tvinges til at sidde i en sammenbukket stilling, som kan hindre en fri vejtrækning. Fastspændte personer skal være under konstant opsyn. Tape eller lignende, som forhindrer en fri vejtrækning, eller som kan medføre kvælning, må ikke anvendes.

Der medbringes altid førstehjælpstaske.

Der foretages altid en sikkerhedsvurdering i forbindelse med en ledsaget udsendelse af udlændinge med fly. Det vurderes i den forbindelse, om der på grund af sygdom eller lignende eventuelt er behov for bistand af læge og/eller sygeplejerske under udsendelsen. Det ledsagende politipersonale anvender aldrig medicinering med henblik på at passivisere udlændingen i forbindelse med en udsendelse. En eventuel medicinering vil alene blive foretaget af lægefagligt personale efter en lægefaglig vurdering

Der henvises i øvrigt til de udførlige retningslinjer for den praktiske forberedelse og gennemførelse af ledsagede udsendelser med fly, der er vedlagt som bilag.

3.11. Uddannelse af det ledsagende politipersonale

Det politipersonale, som deltager i ledsagede udsendelser af udlændinge med fly, skal beherske engelsk på forhandlingsniveau og have gennemgået en særlig uddannelse i afvikling af ledsagede udsendelser med fly.

Denne uddannelse indeholder et selvforsvarskursus på Politiskolen, som bl.a. omfatter træning i en flysimulator, ligesom der skal gennemføres et førstehjælpskursus.

Endvidere skal personalet gennemgå uddannelsen ”Specialist i værdige og bæredygtige udsendelser”. Denne uddannelse, der er udviklet og afvikles i et samarbejde mellem Rigspolitiet og Dansk Flygtningehjælp, har særlig fokus på de relevante juridiske rammer, menneskerettighederne og andre internationale regelsæt, psykologi samt kulturforståelse og anvendelse af værdier. Uddannelsen skal løbende vedligeholdes.

Bilag: Rigspolitiets interne retningslinjer for forberedelse og gennemførelse af ledsagede udsendelser med fly.

Senest ajourført den 17. maj 2010

Retningslinjer for den praktiske forberedelse og gennemførelse af ledsagede udsendelser med fly

Efter udlændingelovens § 30, stk. 1, skal en udlænding, som ikke (længere) har ret til at opholde sig her i landet, udrejse af landet. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen, jf. lovens § 30, stk. 2, 1. pkt.

Rigspolitiet har det overordnede ansvar for udsendelse med fly af asylansøgere og andre udlændinge, der ikke (længere) må opholde sig i Danmark.

Med det formål at sikre, at ledsagede udsendelser med fly gennemføres sikkert og forsvarligt, og således at hensynet til medarbejdernes sikkerhed og den enkelte udlændings rettigheder og personlige integritet tilgodeses, er der fastsat nedenstående retningslinjer for sådanne udsendelser.

Retningslinjerne er udfærdiget på baggrund af dansk lovgivning og internationale konventioner mv.

Retningslinjerne vedrører alene den praktiske forberedelse og gennemførelse af en ledsaget udsendelse med fly. Spørgsmål i relation til tilvejebringelse af forudsætningerne for at kunne gennemføre udsendelsen i form af identifikation og nationalitetsfastlæggelse af udlændingen og udstedelse af nødvendige rejsedokumenter, herunder EU-Laissez-Passer, indrejse- og transittilladelser behandles ikke i disse retningslinjer.

1.0 FORBEREDELSE AF UDSENDELSEN

1.1 Planlægning af udsendelsesrejsen

Udsendelsesrejsen planlægges af Rigspolitiets Nationale Udlændingecenter (NUC), som også bestiller billetter hos Rigspolitiets rejsebureau (Carlson Wagonlit).

Ved planlægningen af rejseruten ved ledsagede udsendelser bør direkte flyvninger så vidt muligt anvendes, ligesom antallet af nødvendige transitophold bør begrænses mest muligt og planlægges så korte som muligt. I særlige tilfælde kan rejsen af sikkerhedsmæssige grunde planlægges således, at indrejse/ophold i bestemmelseslandet undgås.

I forbindelse med billetbestillingen skal det oplyses, at der er tale om en udlænding, der skal ledsages under udsendelsen, og at politipersonalet er ledsagere (eskorte).

1.2 Sikkerhedsvurdering

Vil en udlænding, som skal udrejse af Danmark, og hvor udsendelsen skal ske med fly, ikke udrejse frivilligt, træffer NUC på baggrund af en sikkerhedsvurdering bestemmelse om, hvorvidt udsendelsen skal ske under ledsagelse af politiet.

Sikkerhedsvurderingen udfærdiges af sagsbehandleren på en særlig blanket – "Sikkerhedsvurdering i forbindelse med udsendelse med fly".

Sikkerhedsvurderingen, som tager udgangspunkt i en personlig samtale med udlændingen, omfatter en række punkter, som skal overvejes i forbindelse med en udsendelse. I sikkerhedsvurderingen indgår blandt andet oplysninger om udlændingens køn, alder og tidligere adfærd, f.eks. trusler, tidligere modværge ved transport/fremstilling i retten/udsendelse, flugtrisiko, oplysninger om udlændingens helbredsmæssige forhold – såvel fysisk som psykisk – f.eks. selvmordstrusler, handicap mv. Det vurderes også, om der eventuelt er behov for assistance af læge og/eller sygeplejerske under udsendelsen.

Såfremt der er tale om en sag, hvor der sagsbehandles både i en politikreds og i NUC, anmodes politikredsens sagsbehandler, om at udfærdige en foreløbig sikkerhedsvurdering, eventuelt efter vejledning fra NUC's sagsbehandler.

Sikkerhedsvurderingen forelægges NUC-sagsbehandlerens egen sektionsledelse til afgørelse af, hvorvidt der skal ske ledsagelse af udlændingen, og hvor mange ledsagere, der er nødvendige.

Sikkerhedsvurderingen, der maksimalt må være 7 dage gammel, vedlægges ved forelæggelse af rejseplanen.

Konkluderes det på baggrund af sikkerhedsvurderingen, at udsendelsen med fly skal foregå under ledsagelse, har Rigspolitiet altid ansvaret for udsendelsen og foretager den videre sagsbehandling.

Udsendelse med fly sker som hovedregel med almindelige rute-fly. Såfremt det ud fra sikkerhedsvurderingen kan fastslås, at det ikke er muligt at gennemføre udsendelsen med rute-fly kan det på ledelsesniveau besluttes, at udsendelsen skal ske med charteret fly.

Ved anvendelse af charteret fly skal der altid foretages en arbejdspladsvurdering (APV) på det specifikke fly. Der skal udfærdiges et checkskema til hver APV der foretages.

1.3 Udtagelse af ledsagere

Ved udtagelse af ledsagere skal der tages hensyn til sikkerhedsvurderingen, behovet for specialviden vedrørende udsendelsesdestinationen, udsendelsesrejsens varighed og eventuelle transitophold, forholdene på udsendelsesdestinationen, behovet for at føre egentlige forhandlinger med de lokale myndigheder om indrejsen, udlændingens køn og eventuelle særlige forhold eller omstændigheder. Mindst én polititjenestemand fra NUC skal deltage. Mindst én af ledsagerne skal være af samme køn, som den udlænding, der skal udsendes. Ledsagerne skal kunne tale og forstå engelsk.

Blandt ledsagerne udpeges én polititjenestemand fra NUC, der har ansvaret for afviklingen af udsendelsen samt for afrapportering og indberetning til NUC's visdomssystem – den udsendelsesansvarlige. Den udsendelsesansvarlige skal beherske engelsk på forhandlingsniveau og have gennemgået kursus i afvikling af ledsagede udsendelser med fly (selvforsvarskursus og førstehjælpskursus), eventuelt vedligeholdelseskursus og kurset "Specialist i værdige og bæredygtige udsendelser".

1.4 Underretning

Alle sagsskridt og underretninger skal være foretaget inden tidspunktet for udsendelsen. I asylsager skal det forud for gennemførelsen af udsendelsen sikres, at der ikke hos udlændingemyndighederne (Udlændingestyrelsen, Flygtningenævnet, Justitsministeriet) er verserende ansøgninger eller genoptagelsesbegæringer, som er til hinder for udsendelsen.

Der skal derfor senest 14 dage før en planlagt udsendelse eller straks, hvis udsendelsen planlægges til at finde sted med mindre end 14 dages varsel, via e-mail ske underretning til Udlændingestyrelsen, Flygtningenævnet og Justitsministeriet om datoen for udsendelsen.

Udsendelser (oversendelser/tilbagesendelser) i henhold til Dublinforordningen er ikke omfattet af underretningsordningen.

I udsendelsessager, der er behandlet i "åbenbart grundløs" procedurerne, og hvor endeligt afslag på asyl således er meddelt af Udlændingestyrelsen, skal der ikke ske underretning til Flygtningenævnet.

Sagsbehandleren kontakter udlændingemyndighederne via e-mail. Udlændingemyndighederne besvarer henvendelsen 1-2 dage efter modtagelsen af Rigspolitiets underretning. Dette sker, uanset om der er forhold, som gør, at en udrejsefrist udsættes eller ej. Udsendelse må således ikke finde sted, medmindre Rigspolitiet har modtaget et svar fra udlændingemyndighederne. Om nødvendigt rykkes udlændingemyndighederne for svar, således at det herved sikres, at Rigspolitiets underretning om udsendelse er modtaget.

Modtager Rigspolitiet i umiddelbar tilknytning til en udsendelse fra udlændingen eller dennes partsrepræsentant oplysning om, at udlændingen har indgivet en ny ansøgning til udlændingemyndighederne, og er dette ikke dokumenteret i udsendelsessagen, kontaktes sagsbehandleren hos den relevante udlændingemyndighed telefonisk for at få be eller afkræftet dette og for i givet fald at få oplyst, om det har betydning for gennemførelsen af den planlagte udsendelse.

Modtages der fra udlændingemyndighederne oplysninger om, at der i den enkelte sag er udsendelseshindringer, og at udrejsefristen derfor udsættes, således at udsendelsen ikke kan gennemføres, påfører "Planeringskontoret" dette på den liste over planlagte udsendelser, der dagligt sendes til Justitsministeriet m.fl.

Sektionsledelsen er ansvarlig for, at alle relevante og nødvendige sagsskridt, underretninger og forespørgsler er foretaget forud for tidspunktet for udsendelsen. De relevante myndigheder i destinationslandet – og i tilfælde af transit tillige relevante myndigheder i transitlandet – underrettes om ankomsttidspunktet. I særlige tilfælde kan en dansk repræsentation i destinationslandet underrettes om udsendelsen og ankomsttidspunktet med henblik på at kunne være det ledsagende politipersonale behjælpelige ved eventuelle forhandlinger med de lokale myndigheder. Opmærksomheden henledes på, at der kan være fastsat særlige, formaliserede procedurer for underretning om udsendelse i de bilaterale tilbagetagelsesaftaler, som Danmark har indgået med en række lande.

1.5 Afhentning/tilsigelse af udlændingen

Den udsendelsesansvarlige skal sikre, at udlændingen i god tid forinden udsendelsen afhentes i den institution eller arrest, hvor udlændingen er anbragt, og transporteres til København Lufthavn. Afhentningen skal som udgangspunkt foretages af det personale, der skal forestå udsendelsen.

Den udsendelsesansvarlige skal endvidere sikre, at en udlænding, der skal udsendes under ledsagelse, forud for udsendelsen visiteres grundigt med henblik på at fratage udlændingen effekter, der kan anvendes til at skade udlændingen selv eller andre eller til undvigelse. Bagage, der medtages af udlændingen under transporten til lufthavn og i flykabinen, skal ligeledes grundigt undersøges for sådanne effekter.

Ved alle ledsagede udsendelser med fly skal blanketten "Notification of deportee" udfærdiges.

Ved ledsagede udsendelser skal det af blanketten fremgå, hvem der ledsager og hvorfor udsendelsen sker med ledsagelse. På blanketten er anført 3 standardårsager i forbindelse med ledsagelse. Den i sagen aktuelle årsag afkrydses.

Blanketten underskrives af den respektive sektionsledelse.

Blanketten udleveres til flyets kaptajn. Kaptajnen skal – såfremt han anmoder herom – tillige mundtligt orienteres om årsagen til, at udlændingen ledsages under udsendelsen. Såfremt den ledsagede udsendelse indebærer flyskift, udleveres en kopi af blanketten til kaptajnen på det nye fly.

2.0 KRAV TIL LEDSAGERNE

2.1 Helbredsmæssige forhold og fysisk formåen

Politipersonale, som deltager i ledsagede udsendelser med fly, skal af hensyn til flysikkerheden og en forsvarlig afvikling af udsendelsen i øvrigt være fuldt tjenestedygtige og kunne anvende den nødvendige magt, hvis dette skulle være påkrævet.

Polititjenestemænd fra NUC skal for at kunne deltage i ledsagede udsendelser så vidt muligt have gennemgået en særlig tilrettelagt uddannelse, der understøtter ledsagernes kompetence til at være rejseansvarlig for en ledsaget udsendelse.

2.2 Den udsendelsesansvarlige

Den udsendelsesansvarlige på en ledsaget udsendelse skal:

- sørge for at sætte sig ind i sagen
- orientere de øvrige ledsagere,
- orientere udlændingen(e)
- påtage sig det overordnede ansvar under selve udsendelsen,
- orientere afdelingen efter udleveringsforretningen er afsluttet,
- udfærdige udsendelsesrapport og opdatering i visdomssystemet efter hjemkomst,
- sikre sig, at der på destinationer til krigs- og risikozoner udfærdiges en særlig plan/blanket for gennemførelsen af udsendelsen.

2.3 Påklædning

I forbindelse med ledsagede udsendelser repræsenterer ledsagerne dansk politi. Det er vigtigt, at politipersonalet giver et korrekt og troværdigt indtryk. En del af dette indtryk er ledsagernes påklædning. Det forudsættes derfor, at ledsagerne er passende civilt påklædt.

2.4 Ledsagernes adfærd

Politipersonale, som deltager i en ledsaget udsendelse, skal fra udsendelsesrejsens start og til udsendelsesrejsens afslutning ved hjemkomsten til Danmark, herunder under ophold i udlandet, leve op til den agtelse og værdighed, som stillingen kræver. Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at udsendelsesrejserne ofte går til lande med en anden religiøs og/eller kulturel baggrund end den danske.

2.5 Indtagelse af alkohol mv.

Ledsagerne – og den ledsagede udlænding – må ikke indtage øl, vin, spiritus eller andre former for rusmidler under en udsendelsesrejse fra rejsens start og indtil det tidspunkt, hvor opgaven er afsluttet, og udlændingen er overgivet til myndighederne i bestemmelseslandet eller er påset indrejst.

Under ophold i bestemmelseslandet og under hjemrejsen – herunder ved transitophold – skal ledsagerne fortsat leve op til den agtelse og værdighed, som stillingen kræver. Beruselse efter indtagelse af øl, vin eller spiritus, indtagelse af andre former for rusmidler og seksuel omgang med prostituerede, er ikke foreneligt med dette krav.

2.6 Indkøb

Indkøber en polititjenestemand i forbindelse med en udsendelsesrejse spiritus, tobak eller andre afgiftspligtige varer, forudsættes det, at alle lokale love og bestemmelser overholdes.

2.7 Personlig udrustning mv.

Ledsagerne må ikke bære tjenestevåben (pistol, stav og peberspray).

Til brug for en nødvendig passivering af udlændingen skal ledsagerne medbringe godkendte plastikstrips og/eller håndjern samt eventuelt fikseringsbælte.

Ledsagerne skal medbringe gyldigt pas, og nødvendige visa skal på forhånd være indhentet.

Polititjenestemænd, der skal deltage i udsendelsesrejser, skal være vaccineret i nødvendigt omfang. Oplysninger herom kan fås ved henvendelse til Statens Serum Institut. Gyldigt vaccinationskort skal medbringes.

Ledsagerne skal medbringe gyldigt forsikringskort til Europæiske Rejseforsikring.

Ledsagerne skal under udsendelsen medbringe førstehjælpstaske. Forinden afrejsen skal den udsendelsesansvarlige sikre, at taskens indhold svarer til indholdsfortegnelsen. Taskerne opbevares, når de ikke er i brug, i NUC's HelpDesk i Anker Heegaards Gade. Samme sted findes supplerende indhold til taskerne.

Alle ledsagere medbringer mobiltelefon og tillige satellittelefon til destinationer, hvor almindelig signal ikke kan anvendes, med henblik på nødvendig kommunikation med Rigspolitiet under udsendelsesforløbet.

2.8 Den udsendelsesansvarliges briefing af ledsagerne og udlændingen

Den udsendelsesansvarlige skal orientere de øvrige ledsagere om karakteren af udsendelsesrejsen og herunder videregive eventuelle oplysninger om udlændingen. Den ud-

sendelsesansvarlige skal endvidere sikre sig, at ledsagerne er bekendt med deres opgaver under udsendelsesrejsen.

Den udsendelsesansvarlige skal – om nødvendigt under anvendelse af tolk – sikre at udlændingen er orienteret om hele det forventede forløb af den planlagte ledsagede udsendelse, herunder særligt om rejserute m.v. såfremt dette kan ske uden risiko for udsendelsens gennemførelse. Hvis det skønnes nødvendigt, skal udlændingen tillige orienteres om, at udsendelsen kan gennemføres ved anvendelse af den nødvendige magt, hvis udlændingen ikke samarbejder.

2.9 Sygdom hos udlændingen

Foreligger der allerede ved planlægningen af udsendelsen oplysninger om udlændingens helbredsforhold, som rejser tvivl om, hvorvidt udlændingen – for tiden – kan gennemføre udsendelsen af lægelige grunde, skal forholdet afklares, eventuelt ved at sagen skriftligt forelægges embedslægen eller Retslægerådet til udtalelse. Er det nødvendigt for gennemførelsen af udsendelsen, at der deltager sundhedspersonale (læge og/eller sygeplejerske), arrangeres dette.

Opstår der i forbindelse med forberedelsen af udsendelsen – herunder i forbindelse med transporten af udlændingen til lufthavnen eller under opholdet i lufthavnen – den mindste tvivl om, hvorvidt udlændingens helbredsmæssige forhold – såvel fysiske som psykiske – vil kunne være til hinder for at gennemføre den planlagte udsendelse, skal udlændingen tilses af en tilkaldt læge. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis udlændingen besvimer eller får åndedrætsbesvær, hvis udlændingen forsøger at gøre skade på sig selv, eller hvis der i øvrigt akut opstår sygdomstegn. Vurderer lægen, at udlændingen skal undersøges yderligere, skal denne undersøgelse iværksættes snarest muligt, og den planlagte udsendelse aflyses/afbrydes. Det samme gælder, hvis lægen vurderer, at det ud fra en lægelig vurdering ikke anses for forsvarligt at gennemføre udsendelsen på nuværende tidspunkt. En ny ledsaget udsendelse vil herefter kunne planlægges, når udlændingens helbredsmæssige forhold er afklaret.

3.0 MAGTANVENDELSE MV.

De overordnede principper for politiets magtanvendelse er reguleret i politilovens kapitel 4.

Politiet kan med henblik på at gennemføre en tvangsmæssig udsendelse anvende den fornødne magt til at passivisere udlændingen, når magtanvendelsen er nødvendig og forsvarlig. Anvendelsen af magt skal altid foregå så skånsomt som muligt og på en sådan måde, at det giver anledning til mindst mulig opmærksomhed i forhold til omgivelserne.

Anvendelse af håndjern skal så vidt muligt undgås.

Ved anvendelse af plasticstrips, håndjern eller fikseringsbælte må hænder og fødder ikke forbindes på en sådan måde, at den ledsagede udlænding tvinges til at sidde i en sammenbukket stilling, som kan hindre en fri vejtrækning.

Fastspændte personer skal være under konstant opsyn.

Tape eller lignende, som forhindrer en fri vejtrækning, eller som kan medføre kvælning, må ikke anvendes.

4.0 BAGAGE

Udlændingen bør selv have mulighed for at pakke sin bagage i forbindelse med udsendelsen. Personalet på indkvarteringsstedet kan eventuelt hjælpe til. Politipersonalet bør derimod så vidt muligt afstå fra at hjælpe til med at pakke for derved at undgå, at udlændingen efterfølgende rejser spørgsmål om manglende ejendele.

Det følger af udlændingelovens § 43, stk. 2, at såfremt politiet drager omsorg for en udlændings udrejse, skal udlændingen afholde de udgifter, der for udlændingens vedkommende er forbundet hermed. Har udlændingen ikke tilstrækkelige midler, afholdes udgifterne foreløbig af statskassen.

Udlændingen bør så vidt muligt medbringe sin bagage som ledsaget bagage (håndbagage og/eller indskrevet bagage) i forbindelse med udsendelsen.

Har udlændingen selv økonomiske midler til at betale for udsendelsen og for den bagage, som den pågældende ønsker at medtage til udsendelsesdestinationen, afgør udlændingen selv, om bagagen skal medtages som indskrevet bagage i forbindelse med udsendelsen, eller om bagagen skal eftersendes som almindeligt gods.

Skal der betales for overvægt af ledsaget bagage, og kan udlændingen ikke selv betale herfor, rettes der henvendelse til det relevante handlingsselskab i Københavns Lufthavn i Kastrup, der sender fakturaen til Rigspolitiet. Udlændingens navn og sagsnummer samt sagsbehandlerens navn skal altid anføres på fakturaen.

Det kan forekomme, at det ikke er muligt for udlændingen at medbringe al den bagage, som den pågældende ønsker at medtage til udsendelsesdestinationen, som ledsaget bagage. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis bagagen har et meget betydeligt omfang. I sådanne tilfælde kan politiet efter en konkret vurdering beslutte, at bagagen af praktiske og/eller økonomiske grunde skal eftersendes. Udlændingen skal i denne situation oplyse en adresse, hvortil bagagen kan sendes.

Sker udsendelsen til et europæisk land, eftersendes eventuel bagage normalt som almindeligt gods, og der udfærdiges et fragtbrev.

Ved udsendelse til et land uden for Europa eftersendes eventuel bagage som udgangspunkt med fragtfly eller skib.

Eftersendelse af bagage sker på udlændingens egen risiko. Politiet kan ikke afholde udgifter til forsikring mod eventuelle skader på eller bortkomst af bagagen.

Den udsendelsesansvarlige opbevarer udlændingens eventuelle personlige dokumenter og penge indtil ankomsten til bestemmelsesstedet. Udlevering sker så vidt muligt mod kvittering, som lægges på sagen.

4.1 Ledsagende personales bagage

For at sikre det ledsagende personales bevægelsesfrihed bedst muligt, må alene nødvendig sagsmateriale, de ledsagendes personlige papirer, pas og penge, plastikstrips, håndjern og eventuelt fikseringsbælte medbringes som håndbagage. Ledsagernes øvrige bagage sendes som almindelig bagage til slutdestinationen.

5.0 CHECK-IN OG SIKKERHEDSKONTROL

Ledsagerne bør indfinde sig med udlændingen i lufthavnen i god tid før det planlagte afrejsetidspunkt med henblik på, at alle praktiske forhold kan være afklaret inden flyafgang.

Det ledsagende politipersonale sørger for check-in af såvel udlændingen, ledsagere som bagage, og som udgangspunkt er udlændingen til stede.

Såfremt det ledsagende politipersonale skønner det nødvendigt af hensyn til såvel sikkerheden (sikkerhedsvurderingen indgår i denne vurdering) og de gener, der kan opstå i forbindelse med forventet kø ved check-in, skal de "Interne retningslinjer vedrørende adgangsforhold i Københavns Lufthavn, Kastrup, ved ledsagede og frivillige (påsete) udsendelser" følges.

Der skal ske sikkerhedskontrol forinden ombordstigning. Dette søges gennemført ved at anmode Københavns Lufthavnsvæsen om at komme til stede i politiets lokaler for gennemførelse af sikkerhedskontrollen dér.

6.0 OMBORDSTIGNING

Ombordstigning af udlændingen bør foregå så diskret som muligt og separat fra den normale ombordstigning af passagerer i det omfang, det kan lade sig gøre.

Det bør tilstræbes, at ledsagere og udlændingen går ombord på flyet før andre passagerer og på en sådan måde, at muligheden for at tiltrække unødigt opmærksomhed mindskes.

Den udsendelsesansvarlige skal forinden ombordstigning tage kontakt til flypersonalet og/eller en eventuel tilstedeværende repræsentant for flyselskabet.

Flyselskaberne har forskellige rutiner i forbindelse med medtagelse af udlændinge, der skal udsendes, men som udgangspunkt skal flyets kaptajn eller repræsentanten for flyselskabet informeres om, at dansk politi er til stede og ønsker at udsende udlændingen med det pågældende flyselskab. Den udfyldte blanket "Notification of deportee" afleveres til kaptajnen. Kaptajnen skal, såfremt han anmoder herom, tillige mundtligt orienteres om årsagen til, at udlændingen ledsages under udsendelsen.

Når udlændingen går ombord på flyet, overtager flyets kaptajn det fulde ansvar i forbindelse med udlændingen. Kaptajnen kan derfor afvise at transportere en udlænding af hensyn til flysikkerheden.

Ved ombordstigning gøres udlændingen bekendt med, at han ikke længere er frihedsberøvet, ligesom kaptajnen gøres bekendt hermed.

Flyets kaptajn bestemmer ledsagernes og udlændingens placering i flyet. Normalt er placeringen bagest i flyet og således, at udlændingen enten sidder mellem 2 ledsagere eller inderst på en række med en ledsager ved sin side.

7.0 FLYVNINGEN

Under flyvningen er luftfartøjschefen (flyets kaptajn) højeste myndighed, og alle dispositioner ombord på flyet skal aftales med/godkendes af denne, ligesom dennes anvisninger skal følges.

Under flyvningen skal ledsagerne sikre, at udlændingen ikke er til fare eller ulempe for flysikkerheden eller for de øvrige passagerer og kabinepersonalet. Det skal endvidere sikres, at udlændingen ikke skader sig selv eller andre eller sætter sig i besiddelse af ting, der kan være til fare for sikkerheden ombord.

Anvendelse af magt skal ske i overensstemmelse med flykaptajnens anvisninger. I akutte situationer, hvor det ikke er muligt på forhånd at indhente flykaptajnens godkendelse af at anvende magt, skal flykaptajnen efterfølgende orienteres om magtanvendelsen og årsagen hertil og godkende de anvendte magtmidler.

8.0 TRANSITOPHOLD

Ved transit af lufthavne vil det lokale lufthavns politi typisk på baggrund af den skete forhåndsorientering møde op ved gaten i forbindelse med ankomst og være behjælpelig med at anvise et sted, hvor ledsagerne kan opholde sig med udlændingen under transitopholdet. Ledsagerne skal følge eventuelle anvisninger fra det lokale lufthavns politi og andre lokale myndigheder.

Ledsagerne skal ved længerevarende transitophold sørge for mad og drikke til udlændingen i nødvendigt omfang. Bevogtningen af udlændingen påhviler ledsagerne.

Under opholdet i transitlufthavnen gælder det pågældende lands lovgivning for ledsagerne. Ledsagerne kan således kun anvende magt som nødret, herunder i form af bistand til det lokale lufthavns politi. Opstår der problemer med udlændingen i transitlufthavnen, skal det lokale lufthavns politi straks kontaktes.

I tilfælde af alvorlige problemer, herunder i tilfælde af udlændingens undvigelse eller hvis udsendelsen af andre grunde må afbrydes, skal den udsendelsesansvarlige så hurtigt som muligt orientere Rigspolitiet herom telefonisk eller på anden måde.

Skiftes der fly i forbindelse med transit, afleveres en kopi af blanketten "Notification of deportee" til kaptajnen på det nye fly, og kaptajnen informeres om udsendelsen. Der forholdes i øvrigt som beskrevet ovenfor under "ombordstigning".

9.0 SYGDOM OG UDLEVERING AF MEDICIN UNDER UDSENDELSEN

Ledsagerne skal under hele udsendelsesforløbet være opmærksomme på den ledsagede udlændings helbredsmæssige tilstand.

Opstår der sygdom undervejs, skal ledsagerne yde førstehjælp og efter et konkret skøn om muligt skaffe hjælp fra en læge.

Udlevering af medicin til udlændingen, herunder injektion af medicin, må kun foretages af uddannet sundhedspersonale og alene af lægelige årsager. Ledsagerne må således ikke medvirke til, at medicin anvendes til at passivere en urolig/voldsom, men i øvrigt rask udlænding.

10.0 ANKOMST TIL BESTEMMELSESSTEDET

Myndighederne på bestemmelsesstedet vil som udgangspunkt være bekendt med udlændingens ankomsttidspunkt på grund af forhåndsorienteringen om udsendelsen og/eller eventuelle oplysninger meddelt i forbindelse med visumudstedelse til det ledsagende politipersonale.

Har udlændingen af sikkerhedsmæssige grunde været passiviseret under flyvningen, skal ledsagerne, hvis det skønnes forsvarligt, fjerne alle tvangsanordninger efter landingen, og inden udlændingen forlader flyet i bestemmelseslufthavnen.

Ledsagerne skal så vidt muligt først forlade flyet sammen med udlændingen, når de øvrige passagerer har forladt flyet.

Fra landingen i bestemmelseslufthavnen skal ledsagerne i øvrigt følge de lokale myndigheders anvisninger.

Ledsagerne må ikke forlade lufthavnen, før udlændingen er set indrejse, eller de lokale myndigheder har overtaget den pågældende eller accepteret tilbagetagelsen.

Ved ledsagernes kontakt til de lokale myndigheder skal reglerne om tavshedspligt overholdes. Der må således ikke videregives oplysninger om udlændingens personlige forhold, herunder om udlændingens forhold i Danmark, som går ud over, hvad der er nødvendigt for indrejsen. Det må aldrig oplyses over for hjemlandets myndighed, hvis udlændingen har ansøgt om asyl i Danmark. Videregivelse af oplysninger om strafbare forhold i Danmark til hjemlandets myndigheder skal følge proceduren herfor inden for Interpol-samarbejdet. Kontakt med personer, som repræsenterer efterretningstjenester i hjemlandet, skal så vidt muligt undgås.

Det kan være nødvendigt som forudsætning for at opnå indrejsetilladelse til udlændingen at betale de lokale myndigheder for udstedelse af dokumenter på grænsen. En sådan betaling må ikke have karakter af eller kunne opfattes som bestikkelse. Den udsendesansvarlige skal sikre sig kvittering eller anden dokumentation for et udbetalt beløb med henblik på den efterfølgende rejseafregning.

Afviser myndighederne på bestemmelsesstedet – eventuelt efter nærmere forhandlinger på stedet – at modtage udlændingen og lade denne indrejse, har ledsagerne ansvaret for, at udlændingen tages med tilbage til Danmark. Tilbagerejsen skal så vidt muligt planlægges efter telefonisk kontakt til NUC.

11.0 UNDERRETNING OM FORLØBET AF UDSENDELSEN

Så snart det er muligt efter ankomsten til bestemmelsesstedet og afklaringen af udlændingens indrejse, skal den udsendesansvarlige telefonisk, pr. e-mail eller pr. telefax underrette NUC om forløbet af udsendelsen. Uden for afdelingens åbningstid kan underretningen gives på afdelingens telefonsvarer.

12.0 UDSENDELSESRAPPORT

Det påhviler den udsendesansvarlige straks efter hjemkomsten fra udsendelsesrejsen at skrive en rapport om rejsens forløb bl.a. med en udførlig, objektiv beskrivelse af selve indrejseforløbet. Har der været anvendt magt under udsendelsen, skal rapporten inde-

holde en udførlig redegørelse herfor med angivelse af årsagen til magtanvendelsen, magtanvendelsens karakter og udstrækning. Har der været anvendt magt i flyet, skal det fremgå, at dette er sket med flykaptajnens accept/godkendelse. Har der været anvendt magt under et transitophold, skal det fremgå, at dette er sket med de lokale myndigheds accept/godkendelse.

4. Beskrivelse af udsendelsessituationen i forhold til relevante lande

Afghanistan	47
Albanien	49
Algeriet	50
Armenien	51
Aserbajdsjan	52
Bangladesh	53
Belarus (Hviderusland)	54
Bosnien-Hercegovina	55
Burma	56
Cameroun	57
Congo (Republikken Congo)	58
Cuba	59
DR Congo	60
Egypten	61
Elfenbenskysten	62
Eritrea	63
Etiopien	64
Georgien	65
Ghana	66
Indien	67
Irak	68
Iran	70
Jordan	71
Kasakhstan	72
Kenya	73
Kina	74
Kirgisistan	75
Kosovo	76
Kroatien	77
Libanon	78
Libyen	79
Makedonien	80
Marokko	81
Moldova	82
Nigeria	83
Pakistan	84
Republikken Guinea	85
Rusland	86
Serbien og Montenegro	87
Somalia	88
Sri Lanka	89
Statsløse	90
Sudan	93
Syrien	94
Tunesien	95
Tyrkiet	96
Uganda	97
Ukraine	98
Usbekistan	99
Vietnam	100

Senest opdateret den 2. september 2012

Afghanistan

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Politiets sagsstyringssystem (Pol-sas) 477 afviste afghanske asylansøgere i udsendelsesposition. Afghanere udgør ca. en tredjedel af de afviste asylansøgere i udsendelsesposition og er dermed langt den største nationalitetsgruppe.

Udsendelse til Afghanistan gennemføres i henhold til en trepartsaftale fra 2004, som er indgået mellem Danmark, Afghanistan og UNHCR.

Afghanske statsborgere i udsendelsesposition afhøres af Rigspolitiet til et særligt af de afghanske myndigheder godkendt skema. Sagerne forelægges på denne baggrund for de afghanske myndigheder til identitets- og nationalitetsfastlæggelse med henblik på accept af modtagelse.

Det er ikke en forudsætning for hverken identifikation eller efterfølgende udstedelse af rejsedokumentation, at udlændingen aktivt medvirker hertil.

Der modtages løbende bekræftelser fra de afghanske myndigheder på, at de forelagte personer er identificeret som afghanske statsborgere. Der konstateres dog en stadig stigende sagsbehandlingstid i Afghanistan, hvilket må antages bl.a. at have sammenhæng med det stigende antal sager, der forelægges. Hertil – og ikke mindst – kommer, at der er oplyst, at det i visse regioner af Afghanistan aktuelt ikke er muligt at foretage identitetsfastlæggelse af sikkerhedsmæssige årsager.

Tvangsmæssig udsendelse af afghanske statsborgere fra Danmark til Afghanistan skete tidligere i praksis hovedsageligt med Frankfurt som transitlufthavn. Ruten er imidlertid blevet indstillet i september 2011. Der anvendes aktuelt en rute via Istanbul, hvilket – bl.a. pga. krav til omfanget af dansk politis fysiske ledsagelse – medfører et væsentligt større politimæssigt ressourceforbrug i forhold til Frankfurt-ruten for så vidt angår de enkelte udsendelser.

Hertil kommer, at de konkrete udsendelser skal varsles 30 dage forinden udsendelsen i forhold til såvel de afghanske som de tyrkiske myndigheder, der skal godkende transitopholdet.

Udsendelser til Afghanistan er således forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder.

Der foretages – trods vanskelighederne – udsendelser til Afghanistan, herunder tvangsmæssige udsendelser, men af de ovennævnte grunde er der i 2011 og 2012 løbende sket en stigning for så vidt angår antallet af afviste afghanske asylansøgere i udsendelsesposition.

Rigspolitiet er i løbende dialog med Justitsministeriet (og tidligere Integrationsministeriet) om forholdene, herunder om tiltag, der kan fremme udsendelsesarbejdet i forhold til Afghanistan.

Senest opdateret den 2. september 2012

Albanien

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Politiets sagsstyringssystem (Pol-sas) 7 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Albanien.

Den 1. december 2008 trådte en tilbagetagelsesaftale i kraft mellem Danmark og Albanien. Aftalen fastlægger den procedure, der skal følges, når Rigspolitiet anmoder Albanien om at tilbagetage en person. Albanien tilbagetager i henhold til aftalen egne statsborgere samt i visse tilfælde statsborgere fra tredjelande og statsløse personer. Ved en anmodning om tilbagetagelse skal der benyttes en standardblanket, som sendes til de albanske myndigheder. Aftalen har indtil videre alene været benyttet i et par sager, hvorfor Rigspolitiets erfaringer med sagsbehandlingstiden er begrænsede.

Såfremt udlændingen er identificeret og medvirker til udsendelsen, kan den albanske ambassade i København udstede rejsedokumentation.

I en konkret sag har de albanske myndigheder afvist at modtage en albansk kvinde med to børn, idet myndighederne kræver samtykke fra manden, som er forsvundet, til, at kvinden må tage børnene med til Albanien.

Der er senest sket udsendelse til Albanien i august 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Algeriet

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 10 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Algeriet.

Rigspolitiet retter henvendelse til Algeriets ambassade i København med henblik på udstedelse af rejsedokumentation. Sagsbehandlingstiden på ambassaden er meget varierende alt afhængig af, om udlændingen har identitetsdokumenter eller ej.

Findes der gyldige identitetsdokumenter, skal udlændingen udfylde en ansøgning om udstedelse af rejsedokument. Ambassadens sagsbehandlingstid er i disse tilfælde erfaringsmæssigt kortvarig.

Er udlændingen ikke i besiddelse af identitetsdokumenter, ønsker ambassaden at tale med udlændingen. Ambassaden forelægger herefter sagen for myndighederne i Algeriet, som retter henvendelse til den by/kommune, udlændingen angiver at komme fra, med henblik på fastlæggelse af identitet/nationalitet. Sagsbehandlingstiden i sådanne sager er erfaringsmæssigt meget lang – ofte flere år. Det hører til sjældenhederne, at der udstedes rejsedokumenter i disse sager, idet det typisk ikke er muligt for myndighederne i Algeriet at identificere/nationalitetsfastlægge udlændingene på baggrund af de foreliggende – som oftest – udokumenterede oplysninger.

Rigspolitiet har efter forudgående aftale med myndighederne i Algeriet inden for det seneste år fremstillet flere udlændinge på grænsen i lufthavnen i Algier med positivt resultat, idet udlændingene er blevet identificeret som værende fra Algeriet og i den forbindelse accepteret tilbagetaget.

Når der skal udstedes rejsedokument, ønsker ambassaden forinden at modtage en rejseplan. Rejsedokumentet udstedes med en gyldighed på kun 2 dage.

Der er senest sket udsendelse til Algeriet i juli 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Armenien

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 10 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Armenien.

Danmark indgik den 30. april 2003 en tilbagetagelsesaftale med Armenien. Tilbagetagelsesaftalen trådte i kraft den 1. januar 2004.

I slutningen af 2011 åbnede Armenien en ambassade i København.

Sager om tilbagetagelse til Armenien har hidtil været forelagt for den kompetente myndighed i Armenien i overensstemmelse med procedurerne i tilbagetagelsesaftalen. Når der forelå accept på tilbagetagelse, anmodede Rigspolitiet Armeniens ambassade i Bruxelles om udstedelse af hjemrejsedokumenter.

I sager, hvor der forelå et udløbet rejsedokument eller i øvrigt dokumenterede identitetsoplysninger, og hvor udlændingen medvirkede til udsendelsen, ansøgte den armenske ambassade i Bruxelles om forlængelse/udstedelse af rejsedokumenter. Samarbejdet med den armenske ambassade i Bruxelles har været velfungerende. Sagsbehandlingstiden har dog til tider været lang.

Rigspolitiet har endnu ingen erfaringer med samarbejdet med den armenske ambassade i København.

Der er senest sket udsendelse til Armenien i februar 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Aserbajdsjan

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 39 personer i aktuel udsendelsesposition.

Rigspolitiet havde igennem flere år ikke mulighed for at udsende aserbajdsjanske statsborgere, der ikke var i besiddelse af rejselegitimation, idet henvendelser til de aserbajdsjanske myndigheder ikke blev besvaret, men i 2004 fik Rigspolitiet etableret et samarbejde med myndighederne i Aserbajdsjan om udsendelse til Aserbajdsjan.

Rigspolitiet kunne herefter via den danske og den aserbajdsjanske ambassade i Ankara rette henvendelse til myndighederne i Aserbajdsjan om udstedelse af rejsedokument.

Pr. 1. oktober 2010 er denne fremgangsmåde ændret, således at anmodninger om udstedelse af rejsedokumentation nu via den danske ambassade i London skal rettes til den aserbajdsjanske ambassade i London. Anmodningen skal vedlægges en udfyldt aserbajdsjansk formular med relevante oplysninger om personens generalia. Udlændingen skal om muligt have underskrevet formularen, men det er ikke en forudsætning for identifikation eller udstedelse af et rejsedokument.

Der er ingen generelle udsendelseshindringer i forhold til Aserbajdsjan.

Med henvisning til den nye fremgangsmåde kan Rigspolitiet på nuværende tidspunkt ikke sige noget om sagsbehandlingstiden. Tidligere har sagsbehandlingen været omstændelig og ofte varet måneder.

Hovedparten af de angivelige statsborgere i Aserbajdsjan, som aktuelt er i udsendelsesposition, er etniske armenere med et længerevarende ophold i Rusland. Ifølge Flygtningenævnets afgørelser kan de i givet fald udsendes tvangsmæssigt til enten Aserbajdsjan eller Rusland. Da myndighederne i Aserbajdsjan erfaringsmæssigt afviser at ville tilbagetage etniske armenere, har Rigspolitiet i nogle tilfælde forelagt sager for de russiske myndigheder med henblik på accept på udsendelse dertil. Resultatet af forelæggelserne for de russiske myndigheder har hidtil været negativt.

Der er senest sket udsendelse til Aserbajdsjan i maj 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Bangladesh

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 12 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Bangladesh.

Rigspolitiet retter via den danske ambassade i Stockholm skriftlig henvendelse til ambassaden for Bangladesh i Stockholm med henblik på identifikation, udstedelse af rejsedokument og/eller indrejsetilladelse. Foreligger der ikke ægte, originale identitetspapirer, forelægger ambassaden sagen for myndighederne i hjemlandet med henblik på identifikation af udlændingen. Ambassaden udsteder kun nye pas efter bemyndigelse fra myndighederne i hjemlandet. Det er ikke en forudsætning for identifikation og/eller udstedelse af rejsedokument, at udlændingen medvirker aktivt hertil.

Sagsbehandlingstiden hos myndighederne i Bangladesh er erfaringsmæssigt meget lang – til tider mere end ét år. Rigspolitiet erindrer løbende om et svar via den danske ambassade i Stockholm. Rigspolitiet bringer sideløbende via den danske ambassade i Dhaka en besvarelse af de forelagte sager i erindring direkte over for myndighederne i Bangladesh.

Rigspolitiet har tidligere med tilladelse fra myndighederne i Bangladesh præsenteret en udlænding for immigrationsmyndighederne i lufthavnen i Dhaka med henblik på identitetsfastlæggelse. Immigrationsmyndighederne accepterede efter præsentationen at tilbagetage udlændingen.

Rigspolitiet har endvidere i december 2007 fremstillet et antal formodede statsborgere fra Bangladesh i København for en delegation fra ambassaden for Bangladesh i Stockholm med henblik på via interviews at identificere dem som statsborgere i Bangladesh. Delegationen kunne umiddelbart udelukke enkelte som statsborgere i Bangladesh. Andre sager blev efterfølgende af ambassaden forelagt for myndighederne i Dhaka, hvorefter der blev udstedt rejsedokumentation til flere af udlændingene. Rigspolitiet har løbende fulgt op på de øvrige sager bl.a. i forbindelse med en udsendelse til Bangladesh i efteråret 2008, hvor indenrigsministeriet i Bangladesh gav tilsagn om tilbagetagelse af endnu én af de forelagte personer.

Der er senest sket udsendelse til Bangladesh i august 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Belarus (Hviderusland)

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 2 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Belarus.

Rigspolitiet samarbejder med ambassaden for Belarus i Stockholm om udstedelse af rejsedokumenter. Samarbejdet er generelt velfungerende.

Rigspolitiet sender en skriftlig anmodning om udstedelse af hjemrejsedokumenter til ambassaden. Ambassaden stiller krav om personligt fremmøde af udlændinge, der skal have udstedt hjemrejsedokument. Tidspunktet for det personlige fremmøde aftales telefonisk. Rejsedokumentet udstedes i forbindelse med fremstillingen. Det er uden betydning, om udlændingen medvirker eller ikke medvirker.

Såfremt udlændingen ikke er identificeret, kan sagsbehandlingstiden erfaringsmæssigt være op til flere måneder.

Der er senest sket udsendelse til Belarus i september 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Bosnien-Hercegovina

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 7 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Bosnien-Hercegovina.

Danmark indgik i oktober 2004 en tilbagetagelsesaftale med Bosnien-Hercegovina. Rigspolitiet forelægger løbende sager for myndighederne i Bosnien-Hercegovina via Danmarks ambassade i Sarajevo i overensstemmelse med proceduren i tilbagetagelsesaftalen med henblik på identifikation og udstedelse af rejsedokumentation. Det er ikke en forudsætning for identifikation og/eller udstedelse af rejsedokumentation, at udlændingen aktivt medvirker hertil. Der modtages løbende – og hurtigt – positive svar på forelæggelserne. Samarbejdet med myndighederne i Bosnien-Hercegovina er meget velfungerende.

Hvis udlændingen er i besiddelse af et udløbet pas, anmoder Rigspolitiet Bosnien-Hercegovinas ambassade i København om udstedelse af rejselogitimation. Dette samarbejde er ligeledes meget velfungerende. Ambassadens sagsbehandlingstid ved udstedelse af rejselogitimation er erfaringsmæssigt et par uger.

Sager, hvor der foreligger anden billedlegitimation, herunder ID-kort, behandles i overensstemmelse med tilbagetagelsesaftalen, idet ID-kort erfaringsmæssigt kan være falske.

Der er senest sket udsendelse til Bosnien-Hercegovina i august 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Burma

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 4 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendelseshindringer i forhold til Burma.

Rigspolitiet kan rette henvendelse til Burmas repræsentation i Stockholm med henblik på udstedelse af rejsedokumentation.

Der er senest sket udsendelse til Burma i august 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Cameroun

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 3 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Cameroun.

Rigspolitiet retter henvendelse til Camerouns generalkonsulat i Danmark med henblik på udstedelse af rejsedokumentation. Samarbejdet med generalkonsulatet fungerer tilfredsstillende.

Der stilles ikke krav om, at der skal foreligge identitetsdokumenter, eller om, at udlændingen skal fremstilles personligt på generalkonsulatet. Rigspolitiet medbringer et laissez-passer, som generalkonsulen udfylder på baggrund af politiets oplysninger. Generalkonsulatets sagsbehandling er ikke afhængig af, om udlændingen medvirker eller ej.

Generalkonsulatets sagsbehandlingstid er erfaringsmæssigt kort.

Måtte det vise sig nødvendigt, kan Rigspolitiet rette henvendelse til Camerouns ambassade i London. Rigspolitiet har ingen erfaringer med samarbejdet med ambassaden.

Der er senest sket udsendelse til Cameroun i september 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Congo (Republikken Congo)

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 8 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendelseshindringer i forhold til Republikken Congo.

Rigspolitiet samarbejder med den danske ambassade i Benin om udstedelse af rejsedokumentation.

Der er senest sket udsendelse til Republikken Congo i marts 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Cuba

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 6 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er som udgangspunkt ikke udsendeshindringer i forhold til Cuba, men cubanske statsborgere, som udrejser fra Cuba, skal have en udrejsetilladelse. Udrejsetilladelsen gælder i 1 måned og giver ret til både udrejse af og indrejse i Cuba. Opholder en cubansk statsborger sig uden for Cuba i mere end 1 måned, skal den pågældende selv sørge for at få tilladelsen forlænget ved den nærmeste ambassade. Cubanske statsborgere med ophold uden for Cuba i mere end 11 måneder kan som udgangspunkt ikke indrejse i Cuba igen, idet de cubanske myndigheder herefter anser de pågældende for udvandrede.

Rigspolitiet kan uden udlændingens tilstedeværelse søge om forlængelse af en tilbagerejsetilladelse på Cubas ambassade i København. Udlændingens pas skal medbringes.

Ved ansøgning om nyt pas kræver ambassaden i København, at udlændingen fremstilles.

Erfaringsgrundlaget for samarbejdet, herunder sagsbehandlingstiden, med ambassaden er meget begrænset.

En eventuel anmodning om tilbagetagelse af en cubansk statsborger, som har været udrejst i mere end 11 måneder, skal ske via Udenrigsministeriet.

Der er senest sket udsendelse til Cuba i juni 2009.

Senest opdateret den 2. september 2012

Den Demokratiske Republik Congo (DR Congo)

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 7 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendelseshindringer i forhold til DR Congo.

Rigspolitiet har indtil nu ikke været i kontakt med DR Congos ambassade, der ligger i Stockholm, men den honorære konsul for DR Congo i København har flere gange været behjælpelig med udstedelse af rejsedokumenter, hvilket ikke har forudsat udlændingens aktive medvirken.

Der er senest sket udsendelse til DR Congo i maj 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Egypten

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas ingen personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Egypten.

Rigspolitiet retter henvendelse til Egyptens ambassade i København med henblik på udstedelse af rejsedokumentation. Ambassaden stiller krav om, at udlændingen fremstilles personligt på ambassaden, hvor udlændingen interviewes og udfylder en ansøgning om udstedelse af et rejsedokument.

Samarbejdet med ambassaden fungerer tilfredsstillende, og sagsbehandlingstiden er erfaringsmæssigt kortvarig, hvis udlændingen medvirker ved at give korrekte identitetsoplysninger.

I de hidtidige tilfælde har udlændingen ønsket at medvirke til udsendelsen og har desuden været i besiddelse af et udløbet pas.

Der er senest sket udsendelse til Egypten i juni 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Elfenbenskysten

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 3 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Elfenbenskysten.

Rigspolitiet retter henvendelse til Elfenbenskystens ambassade i København med henblik på udstedelse af rejsedokumentation. Ambassaden udsteder et rejsedokument, såfremt der foreligger (en kopi af) nationalitetspas, et identitetsdokument, et nationalitetscertifikat eller en fødselsattest udstedt i Elfenbenskysten – og det uden hensyn til, om udlændingen medvirker eller ej.

I andre tilfælde kan udlændingen fremstilles på ambassaden med henblik på at få konstateret, om udlændingen er statsborger fra Elfenbenskysten.

Samarbejdet med ambassaden er velfungerende, men Rigspolitiet har begrænsede erfaringer med sagsbehandlingstiden ved udstedelse af rejsedokumenter.

I en konkret sag fra 2011 afviste ambassaden at udstede et rejsedokument med henvisning til konkrete omstændigheder, herunder at udlændingen havde været i Danmark i mange år.

Der er senest sket udsendelse til Elfenbenskysten i september 2011.

Senest opdateret den 2. september 2012

Eritrea

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 2 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Eritrea.

Rigspolitiet retter henvendelse til Eritreas ambassade i Stockholm med henblik på udstedelse af rejsedokumentation. Ambassaden stiller krav om, at udlændingen medvirker aktivt, og at udlændingen fremstilles personligt på ambassaden, hvor en ansøgning om udstedelse af et rejsedokument skal udfyldes af udlændingen. Ambassaden kræver desuden, at udlændingen er i besiddelse af et identitetskort.

Der er senest sket udsendelse til Eritrea i december 2010.

Senest opdateret den 2. september 2012

Etiopien

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 3 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle aktuelle udsendelseshindringer i forhold til Etiopien.

Det helt afgørende problem i forbindelse med udsendelser til Etiopien var i en årrække, at de etiopiske myndigheder alene ville udstede de nødvendige hjemrejsedokumenter, hvis udlændingen ønskede at medvirke hertil ved at underskrive en ansøgning om hjemrejsedokument.

Ved en note af 24. marts 2005 til den danske ambassade i Addis Ababa oplyste Etiopiens udenrigsministerium, at man havde instrueret Etiopiens ambassade i Stockholm om at udstede rejsedokumenter til personer, hvis sager er endeligt afsluttet, og som kan accepteres som etiopiske statsborgere på baggrund af forelagte dokumenter eller ved interviews foretaget af ambassadens personale

Rigspolitiet forelægger via Udenrigsministeriet aktuelle sager for den etiopiske ambassade i Stockholm. Der udfyldes et særligt ansøgningsskema, og der oplyses om dato for udsendelsen og om rejseruten. Der stilles ikke krav om udlændingens medvirken eller underskrift.

Hvis udlændingen er i besiddelse af identitetsdokumenter er sagsbehandlingstiden erfaringsmæssigt 1-2 måneder, mens den i tilfælde af, at udlændingen ikke er i besiddelse af identifikationspapirer, har vist sig at være meget lang.

Der er senest sket udsendelse til Etiopien i januar 2007.

Senest opdateret den 2. september 2012

Georgien

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 8 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Georgien.

Rigspolitiet samarbejder med Georgiens ambassade i København om udstedelse af hjemrejsedokumenter. Samarbejdet fungerer tilfredsstillende. Ambassaden udsteder alene hjemrejsedokumenter til identificerede georgiske statsborgere.

Sagsbehandlingstiden er erfaringsmæssigt ca. 1 måned.

Der er senest sket udsendelse til Georgien i marts 2009.

Senest opdateret den 2. september 2012

Ghana

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 10 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er som udgangspunkt ingen udsendeshindringer i forhold til Ghana.

Rigspolitiet retter henvendelse til Ghanas ambassade i Danmark med henblik på udstedelse af rejsedokumentation. Rigspolitiets anmodning skal være skriftlig og udfærdiget på engelsk. Ambassaden ønsker desuden, at udlændingen fremstilles personligt på ambassaden. Inden fremstillingen ønsker ambassaden at være gjort bekendt med alle relevante oplysninger om udlændingen. Disse oplysninger kontrolleres i hjemlandet inden fremstillingen.

Samarbejdet med ambassaden er på det seneste blevet dårligere, idet der ses en tendens til, at ambassaden ikke vil udstede rejsedokument, medmindre den pågældende udlænding medvirker.

Der er senest sket udsendelse til Ghana i august 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Indien

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 10 personer i aktuel udsendelsesposition.

Det er muligt at gennemføre tvangsmæssigt udsendelser til Indien.

Rigspolitiet skal rette henvendelse til den indiske ambassade i København for udstedelse af rejsedokumenter til indiske statsborgere. Som udgangspunkt kræves udlændingens medvirken hertil, idet ambassaden som oftest stiller krav om personligt fremmøde af udlændingen på ambassaden eller som minimum, at Rigspolitiet har afleveret et foto og en ansøgning udfyldt af udlændingen.

I en konkret sag, hvor Rigspolitiet var i besiddelse af en paskopi, gav ambassaden tilsagn om udstedelse af rejsedokument til en indisk statsborger uden personligt fremmøde. Rejsedokumentet kunne udstedes umiddelbart. Dokumentet havde en gyldighed på 10 dage. Udlændingen medvirkede ikke til udfyldelse af ansøgningsblanketten, der blev udfyldt af tolken. Fingeraftrykkene til brug for blanketten blev optaget tvangsmæssigt.

Ambassaden forelægger som udgangspunkt alle sager for myndighederne i Indien.

De indiske myndigheders sagsbehandlingstid er erfaringsmæssigt meget lang. Sagsbehandlingstiden kan være kortere, såfremt der foreligger identitetsdokumenter.

Rigspolitiet har én gang efter aftale med den indiske ambassade i København fremstillet en udlænding, der formodedes at være indisk statsborger, for de indiske immigrationsmyndigheder på grænsen (New Delhi lufthavn) med henblik på endelig identitetsfastlæggelse og indrejsetilladelse. Udlændingen blev identificeret som indisk statsborger og blev herefter af de indiske myndigheder accepteret tilbagetaget.

Endelig skal det bemærkes, at den indiske ambassade desuden kræver en skriftlig redegørelse for udlændingens sagsforløb, herunder oplysninger om hvorvidt udlændingen har søgt asyl. Sidstnævnte oplysning kan alene videregives til ambassaden, hvis udlændingen samtykker hertil.

Der er senest sket udsendelse til Indien i september 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Irak

Den 2. september 2012 var der 59 afviste irakiske asylansøgere i udsendelsesposition. Irakere udgjorde således den femtestørste nationalitetsgruppe.

Danmark og Irak indgik den 13. maj 2009 en tilbagetagelsesaftale. Med aftalen blev der åbnet mulighed for tvangsmæssig udsendelse af afviste irakiske asylansøgere, som ikke ønsker at medvirke til en frivillig udrejse, og som efter en konkret forelæggelse for de irakiske myndigheder er blevet identificeret som irakiske statsborgere.

Siden indgåelsen af tilbagetagelsesaftalen har Rigspolitiet løbende gennemført tvangsmæssige udsendelser til Bagdad. Hertil kommer, at der også gennemføres frivillige udsendelser, herunder til andre destinationer i Irak end Bagdad.

Antallet af afviste irakiske asylansøgere i udsendelsesposition er på denne baggrund faldet markant siden indgåelsen af tilbagetagelsesaftalen.

Rigspolitiet vil fortsætte bestræbelserne på at udsende afviste irakiske asylansøgere til Irak, men ultimo 2011 opstod der uklarhed over mulighederne for (tvangsmæssige) udsendelser til Irak.

Frem til november 2011 var der et velfungerende direkte samarbejde mellem Rigspolitiet og irakiske myndigheder i Bagdads internationale lufthavn.

I forbindelse med en fælleseuropæisk udsendelse (samordnet via EU's grænseagentur, FRONTEX) til Bagdad den 16. november 2011 meddelte de irakiske myndigheder imidlertid arrangørerne af udsendelsen, at alle sager vedrørende udsendelse af irakiske statsborgere skal forelægges for den irakiske repræsentation i det enkelte land, som ved verificering af identiteten vil udstede et irakisk laissez passer til udlændingen. Den fælleseuropæiske udsendelse til Irak blev herefter aflyst.

Rigspolitiet rettede efterfølgende henvendelse til den irakiske ambassade i København med henblik på nærmere at aftale proceduren vedrørende identificering og udstedelse af rejsedokument til afviste asylansøgere. På mødet oplyste den irakiske konsul, at ambassaden var indstillet på at udstede rejsedokument (irakisk laissez passer) til irakiske statsborgere, i det omfang deres nationalitet kunne verificeres, og at udstedelsen kunne ske i umiddelbar forlængelse af en personlig fremstilling for konsulen. Det blev samtidig tilkendegivet, at det var uden betydning, om der var tale om en frivillig eller en tvangsmæssig udsendelse.

I januar 2012 oplyste den irakiske ambassade imidlertid overfor Rigspolitiet, at ambassaden ikke så sig i stand til at udstede rejsedokument til afviste asylansøgere, medmindre der var tale om en frivillig udrejse.

Rigspolitiet har dog fået oplyst, at der for så vidt angår personer med et gyldigt irakisk pas vil kunne træffes direkte aftale med myndighederne i Bagdads internationale lufthavn angående modtagelse. Det skal hertil bemærkes, at alene få afviste asylansøgere, herunder irakiske asylansøgere, er i besiddelse af gyldige indrejседokumenter.

Der arbejdes på en løsning ad diplomatisk vej.

Der har ikke været gennemført tvangsmæssige udsendelser til Irak siden den 25. oktober 2011. Der sker fortsat løbende frivillige (påsete) udsendelser af afviste irakiske asylansøgere til Irak.

Senest opdateret den 2. september 2012

Iran

Den 2. september 2012 var der 182 afviste iranske asylansøgere i udsendelsesposition. Iranere udgjorde således den næststørste nationalitetsgruppe.

Muligheden for hjemsendelse af iranere er stærkt begrænset, når udlændingen ikke vil medvirke til hjemsendelse.

Tvangsmæssig udsendelse af iranske statsborgere til Iran er alene mulig, hvis der allerede foreligger et ægte og gyldigt iransk pas i sagen, således at det ikke er nødvendigt at rette henvendelse til den iranske ambassade i København om udstedelse/forlængelse af et rejsedokument/pas. Det er således et ufravigeligt krav fra de iranske myndigheders side, at en iransk statsborger selv skal ansøge om udstedelse/forlængelse af et rejsedokument/pas og i den forbindelse godtgøre sit iranske statsborgerskab. Dette gælder også i de ofte forekommende tilfælde, hvor der ikke er tvivl om udlændingens identitet og nationalitet, f.eks. fordi der foreligger et ægte, men udløbet iransk nationalitetspas, som er anvendt i forbindelse med en indrejse i Danmark på et dansk visum til familiebesøg udstedt af den danske ambassade i Teheran. Vil udlændingen ikke medvirke til at ansøge om udstedelse/forlængelse af rejsedokument, vil en udsendelse ikke kunne gennemføres. Selv i de tilfælde, hvor udlændingen ønsker at medvirke, men ikke umiddelbart kan fremlægge den ønskede dokumentation for identitet/nationalitet, er der problemer med samarbejdet med den iranske ambassade, idet ambassaden stiller krav om, at udlændingen selv – eventuelt ved henvendelse til familie i hjemlandet – tilvejebringer den nødvendige dokumentation.

Rigspolitiet deltog i slutningen af november 2011 i et møde på den iranske ambassade, hvor de praktiske/legale rammer for samarbejdet blev omtalt. Den iranske ambassadør tilkendegav i den forbindelse, at ambassaden fortsat ikke vil udstede rejsedokument til iranske statsborgere, som ikke frivilligt ønsker at medvirke til udsendelse.

Situationen, der har været uændret gennem flere år, er således fastlåst.

Ingen af de 182 afviste iranske asylansøgere, som den 2. september 2012 var i aktuel udsendelsesposition, ønskede at medvirke til udsendelsen, hvilket vurderes at have direkte sammenhæng med, at afviste iranske asylansøgere er meget bevidste om udsendelsessituationen.

Der er senest sket udsendelse til Iran i august 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Jordan

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 1 person i aktuel udsendelsesposition.

Det er muligt at gennemføre tvangsmæssige udsendelser til Jordan.

Rigspolitiet retter skriftlig henvendelse til Jordans ambassade i Berlin med anmodninger om udstedelse af rejsedokument/indrejsetilladelse til jordanske statsborgere. Der skal ved ansøgningen anvendes en særlig ansøgningsblanket. Der stilles ikke krav om fremstilling af udlændingen på ambassaden, ligesom det ikke er afgørende for udstedelse af hjemrejsedokument, at udlændingen medvirker.

Samarbejdet med ambassaden er tilfredsstillende. Sagsbehandlingstiden for udstedelse af hjemrejsedokument er erfaringsmæssigt 8-10 uger, hvis der foreligger bevis/dokumentation for, at udlændingen er jordansk statsborger eller statsløs palæstinenser fra Jordan. I andre tilfælde kan sagsbehandlingstiden erfaringsmæssigt være meget lang – op til 1 år.

Rigspolitiet har flere gange med positivt resultat med tilladelse fra de jordanske myndigheder fremstillet udlændinge på grænsen til Jordan med henblik på identitetsfastlæggelse og indrejsetilladelse.

Der er senest sket udsendelse til Jordan i maj 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Kasakhstan

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 2 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendelseshindringer i forhold til Kasakhstan.

Rigspolitiet samarbejder med Kasakhstans ambassade i Berlin om udstedelse af hjemrejsedokumenter. Der skal udfyldes en særlig blanket, som afleveres via den danske ambassade i Berlin.

Rigspolitiets erfaringer med samarbejdet med Kasakhstans ambassade, herunder sagsbehandlingstiden, er meget begrænsede. Sagsbehandlingstiden på ambassaden i de hidtil behandlede sager har været adskillige måneder.

Der er ikke sket udsendelser til Kasakhstan inden for de senere år.

Senest opdateret den 2. september 2012

Kenya

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 3 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendelseshindringer i forhold til Kenya.

Rigspolitiet retter henvendelse til Kenyas ambassade i Stockholm med henblik på udstedelse af rejsedokumenter. Som udgangspunkt kræves udlændingens medvirken hertil, idet ambassaden som oftest stiller krav om personligt fremmøde af udlændingen på ambassaden eller som minimum en telefonsamtale med udlændingen.

Samarbejdet med ambassaden har hidtil været tilfredsstillende. Rigspolitiet har dog ikke nyere erfaringer vedrørende sagsbehandlingstiden.

Der er senest sket udsendelse til Kenya i maj 2007.

Senest opdateret den 2. september 2012

Kina

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 7 personer i aktuel udsendelsesposition.

Rigspolitiet retter henvendelse til den kinesiske ambassade i København med henblik på identifikation og udstedelse af rejsedokumentation. Samarbejdet er velfungerende. Udlændingen skal altid fremstilles på ambassaden. Ambassadens medarbejdere udspørger udlændingen om dennes personlige baggrund og tilknytning til Kina og udfylder et skema til brug for identifikationen af udlændingen i Kina.

Sagsbehandlingstiden ved udstedelse af hjemrejsedokument kan være meget lang. I tilfælde, hvor udlændingen ikke er i besiddelse af originale identitetsdokumenter, kan sagsbehandlingstiden variere fra 3 måneder til flere år. Dette skyldes, at udlændingen skal identificeres i den provins i Kina, som udlændingen angiver at komme fra. Sagsbehandlingstiden er kortest, hvis udlændingen giver korrekte identitetsoplysninger ved fremstillingen på ambassaden og i sin ansøgning angiver, at vedkommende gerne vil medvirke til udsendelsen til Kina.

Er udlændingen i besiddelse af et kinesisk ID-kort, eller kan udlændingen på anden måde dokumentere sin identitet, kan ambassaden udstede hjemrejsedokument på et par uger.

Rigspolitiet har tidligere med tilladelse fra de kinesiske myndigheder præsenteret en udlænding for immigrationsmyndighederne i lufthavnen i Beijing med henblik på identitetsfastlæggelse. Immigrationsmyndighederne accepterede efter præsentationen at tilbagetage udlændingen.

Der er senest sket udsendelse til Kina i juli 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Kirgisistan

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas ingen personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Kirgisistan.

Rigspolitiet retter henvendelse til Kirgisistans ambassade i Berlin med henblik på udstedelse af rejsedokumenter. Der sendes ansøgningsblanketter om udstedelse af rejselegitimation via den danske ambassade i Berlin. Personlig fremstilling af udlændingen på ambassaden er ikke påkrævet, og sagsbehandlingen på ambassaden er relativt hurtig og ikke afhængig af, om udlændingen medvirker eller ej.

Rigspolitiets erfaringsgrundlag for samarbejdet med ambassaden er begrænset. Sagsbehandlingstiden for udstedelse af rejselegitimation har hidtil været meget lang – ca. 1 år.

Der er senest sket udsendelse til Kirgisistan i april 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Kosovo

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 57 personer i aktuel udsendelsesposition.

Den 8. juni 2010 underskrev Danmark og Kosovo en tilbagetagelsesaftale, som trådte i kraft den 1. november 2010.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Kosovo.

Rigspolitiet forelægger sager direkte over for indenrigsministeriet i Kosovo. Forelæggelsen sker ved brug af et skema, som myndighederne i Kosovo har udfærdiget. Skemaet indeholder identitetsoplysninger om udlændingen selv, om udlændingens familiemedlemmer, ligesom numre på identitetsdokumenter er angivet i skemaet. På baggrund af oplysningerne i skemaet samt de medfølgende kopier af identifikationsdokumenter accepterer eller afviser myndighederne i Kosovo herefter den pågældende udlænding.

Forelæggelsen har ikke krævet udlændingens medvirken.

Samarbejdet med myndighederne i Kosovo er velfungerende, og der foreligger typisk svar fra myndighederne inden for nogle uger.

Såfremt en udlændingen accepteres, bliver udlændingen udsendt på et EU laissez-passer.

Myndighederne i Kosovo bliver informeret om ankomsttidspunkt m.m. cirka en uge før udsendelsen.

Udfordringerne ved udsendelser til Kosovo er navnlig, at der er tale om store familier med mange små børn, hvor det er vanskeligt at sikre tilstedeværelsen med henblik på en så vidt muligt samlet udsendelse.

Der er senest sket udsendelse til Kosovo i september 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Kroatien

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas ingen personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Kroatien.

Rigspolitiets samarbejde med Kroatiens ambassade i København er velfungerende.

Alle udlændinge, der skal have udstedt rejsedokument, fremstilles på ambassaden. Der skal ikke anvendes særlige ansøgningsblanketter. Har udlændingen identitetspapirer, undersøger ambassaden sagen i forbindelse med fremstillingen, og der udstedes rejsedokumentation straks.

Er udlændingen ikke identificeret, forelægger ambassaden sagen for myndighederne i Kroatien med henblik på nærmere undersøgelser. Sagsbehandlingstiden er i sådanne tilfælde erfaringsmæssigt flere måneder.

Der er senest sket udsendelse til Kroatien i marts 2010.

Senest opdateret den 2. september 2012

Libanon

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 10 personer i aktuel udsendelsesposition.

De libanesiske myndigheder vedstår forpligtelsen til at tilbagetage libanesiske statsborgere. I den forbindelse har de libanesiske myndigheder ved en note af 8. oktober 2003 fastsat udførlige regler for proceduren i forbindelse med tilbagetagelse af bl.a. libanesiske statsborgere.

Der er derfor ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Libanon.

Libanesiske statsborgere, der har et gyldigt pas, kan selv udrejse uden yderligere formaliteter. Sker udsendelsen af libanesiske statsborgere med gyldigt pas ved Rigspolitiets foranstaltning, hvad enten den er ledsaget eller uledsaget, skal de libanesiske myndigheder udstede en indrejsetilladelse, ligesom de skal underrettes 15 dage forud for udsendelsen.

Rigspolitiet sender ansøgningen om indrejsetilladelse til den danske ambassade i Beirut, som forelægger sagen for de libanesiske myndigheder. De libanesiske myndigheder underretter den danske ambassade i Beirut, når der er givet indrejsetilladelse. Ambassaden sender indrejsetilladelsen, der er gyldig i tre måneder, til Rigspolitiet. Udlændingen udsendes herefter om nødvendigt under ledsagelse af politiet. Forinden udsendelse kan finde sted, skal de libanesiske myndigheder varsles 15 dage i forvejen. Det anvendte flyselskab underrettes samtidig.

Såfremt udlændingen ikke er i besiddelse af et gyldigt hjemrejsedokument, fremsender Rigspolitiet ansøgningen om udsendelse af hjemrejsedokument og indrejsetilladelse efter samme fremgangsmåde. Ansøgningen vedlægges et udfyldt familieskema på arabisk og kopi af eventuelle foreliggende identitetspapirer (ID-kort, familieregistreringsattester, kørekort og/eller udløbne pas). Det er ikke en forudsætning for udstedelse af hjemrejsedokument og indrejsetilladelse, at udlændingen aktivt medvirker hertil.

De libanesiske myndigheders sagsbehandlingstid i sager, hvor der er behov for at ansøge om indrejsetilladelse og om udstedelse af hjemrejsedokument, varierer fra nogle få uger til flere måneder.

Primo 2010 aflagde en libanesiske delegation besøg i Danmark med henblik på udbygning af samarbejdsrelationerne.

Der er senest sket udsendelse til Libanon i april 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Libyen

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 4 personer i aktuel udsendelsesposition.

Flygtningenævnet besluttede i marts 2011 at berostille udsendelsesforanstaltningerne for afviste asylansøgere fra Libyen.

Flygtningenævnet normaliserede imidlertid behandlingen af sager vedrørende statsborgere fra Libyen med virkning fra den 31. oktober 2011. Der har således fra denne dato på ny kunnet gennemføres tvangsmæssige udsendelser til Libyen.

Der er senest sket udsendelse til Libyen i januar 2012 (udsendelsen var frivillig).

Senest opdateret den 2. september 2012

Makedonien

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 11 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Makedonien.

Der blev den 23. juni 2006 i København undertegnet en tilbagetagelsesaftale med Makedonien. Aftalen trådte i kraft den 8. oktober 2007. Rigspolitiet har endnu ikke erfaringer med udsendelser i henhold til aftalen.

Rigspolitiet samarbejder med Makedoniens ambassade i København om udstedelse af rejsedokumenter.

Der er ingen problemer forbundet med udsendelse af makedonske statsborgere med gyldigt rejsedokument til Makedonien.

Hvis udlændingen ønsker at medvirke hertil, eller når statsborgerskabet i øvrigt er dokumenteret, er der ikke problemer med at få udstedt/forlænget rejsedokumenter på Makedoniens ambassade i København. Sagsbehandlingstiden for dokumentudstedelse er i sådanne sager erfaringsmæssigt nogle få uger.

I sager, hvor udlændingen ikke ønsker at medvirke til udsendelsen, og hvor der ikke foreligger dokumentation for statsborgerskabet, skal sagen forelægges i henhold til tilbagetagelsesaftalen.

Der er senest sket udsendelse til Makedonien i september 2011.

Senest opdateret den 2. september 2012

Marokko

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 3 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Marokko.

Rigspolitiet retter henvendelse til Marokkos ambassade i København med henblik på udstedelse af rejsedokumentation.

Har udlændingen gyldige identitetsdokumenter, skal udlændingen udfylde en ansøgning om udstedelse af rejsedokumenter. Erfaringsmæssigt udsteder ambassaden herefter rejsedokumentet efter et par dage.

Er udlændingen ikke i besiddelse af identitetsdokumenter, kan sagsbehandlingstiden erfaringsmæssigt være meget lang. Ambassaden ønsker i sådanne sager at tale med udlændingen. Ambassaden forelægger sagerne for myndighederne i Marokko, der retter henvendelse til den by/kommune, som udlændingen angiver at komme fra.

Ønsker udlændingen ikke at medvirke til en fremstilling, foretager ambassaden sine undersøgelser uden medvirken fra udlændingen.

Der er senest sket udsendelse til Marokko i august 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Moldova

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas ingen personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Moldova.

Rigspolitiet samarbejder med Moldovas ambassade i Berlin med henblik på udstedelse af rejsedokumentation. Der skal anvendes en særlig ansøgningsblanket. Det er ikke en forudsætning for udstedelse af rejsedokumentation, at udlændingen aktivt medvirker hertil.

Erfaringsgrundlaget for så vidt angår ambassadens sagsbehandlingstid er meget begrænset, men den har tidligere været flere måneder. Rigspolitiet har ikke generelle problemer med samarbejdet med ambassaden, der dog i forbindelse med en tidligere konkret sag har tilkendegivet, at behandlingen af sager, der kræver dyberegående undersøgelser i Moldova, vil forudsætte en egentlig samarbejdsaftale mellem Danmark og Moldova.

Der er senest sket udsendelse til Moldova i november 2011.

Senest opdateret den 2. september 2012

Nigeria

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 17 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Nigeria.

Udstedelse af hjemrejsedokumentation til Nigeria kræver som udgangspunkt udlændingens medvirken.

Udlændingen skal som udgangspunkt fremstilles på Nigerias ambassade i Stockholm. Fremstillingen kan dog ske telefonisk. I disse tilfælde kontakter Rigspolitiet ambassaden og aftaler tid for (telefon-) fremstillingen. I hovedparten af de sager, hvor udlændingen medvirker, accepterer ambassaden i Stockholm at udstede rejsedokument uden en fremstilling, men alene ved fremsendelse til ambassaden af pasfoto, kopi af rejseplanen mv., og i nogle af sagerne efter en telefonsamtale mellem udlændingen og ambassaden. Ambassaden forlanger dog i disse tilfælde forudbetaling for udstedelsen af rejsedokumentet.

Samarbejdet med Nigerias ambassade i Stockholm vanskeliggøres af, at det er svært at komme i kontakt med ambassaden, ligesom det som udgangspunkt ikke er muligt at få udstedt et rejsedokument, hvis udlændingen ikke er i besiddelse af et ID-kort.

Der er senest sket udsendelse til Nigeria i marts 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Pakistan

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 13 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Pakistan.

Rigspolitiet retter henvendelse til den pakistanske ambassade i København i forbindelse med udstedelse af rejsedokumentation. Udlændingen skal desuden fremstilles personligt på ambassaden, da ambassaden forinden udstedelse af rejsedokumentation ønsker en personlig samtale med den pågældende. Er udlændingen i besiddelse af et pakistansk ID-kort, er sagsbehandlingstiden for udstedelse af rejsedokumentation erfaringsmæssigt kortvarig, mens sagsbehandlingstiden i situationer, hvor udlændingen ikke er i besiddelse af ID-kort, men andre dokumenter eller eventuelt kopier, har vist sig at være meget lang.

Erfaringsmæssigt er næsten alle pakistanere i besiddelse af pakistanske ID-kort. De øvrige har været i besiddelse af paskopier eller udløbne pas.

Grænsefremstillinger kan finde anvendelse. Rigspolitiet har senest i 2010 med tilladelse fra de pakistanske myndigheder fremstillet en udlænding for de pakistanske immigrationsmyndigheder i Islamabad med et positivt resultat.

Der er senest sket udsendelse til Pakistan i juni 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Republikken Guinea

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 5 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Republikken Guinea.

Rigspolitiet samarbejder i sager om tvangsmæssige udsendelser med Republikken Guineas ambassade i Berlin om udstedelse af hjemrejsedokumenter. En skriftlig anmodning om udstedelse af hjemrejsedokument sendes til ambassaden via Republikken Guineas konsul i Danmark. Ambassaden i Berlin stiller i disse sager krav om identitetsdokumenter med foto.

Rigspolitiet samarbejder endvidere i relation til udstedelse af rejsedokument i sager vedrørende frivillige udsendelser med den danske konsul i Republikken Guinea.

Der er senest sket udsendelse til Republikken Guinea i juni 2009.

Senest opdateret den 2. september 2012

Rusland

Den 2. september 2012 var der 72 afviste russiske asylansøgere i udsendelsesposition. Russere udgør således den fjerdestørste nationalitetsgruppe af afviste asylansøgere.

I april 2011 skete den formelle implementering af den tilbagetagelsesaftale mellem Rusland og Danmark, som blev underskrevet den 27. maj 2008. Udsendelser er dog foretaget i henhold til aftalen siden 2010.

Der er et tilfredsstillende samarbejde med de russiske myndigheder, herunder med den russiske ambassade i Danmark. Der er dog forholdsvis lange svartider på nogle af forelæggelserne.

Der er således ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Rusland.

Der er senest sket udsendelse til Rusland i september 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Serbien og Montenegro

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 35 personer fra Serbien og ingen personer fra Montenegro i aktuell udsendelsesposition.

Der er som udgangspunkt ingen udsendeshindringer i forhold til Serbien og Montenegro.

Danmark og Forbundsrepublikken Jugoslavien (nu Serbien og Montenegro) indgik i 2002 en tilbagetagelsesaftale, som trådte i kraft den 8. marts 2003.

Siden ikrafttrædelsen af tilbagetagelsesaftalen har Rigspolitiets samarbejde med myndighederne i Serbien og Montenegro, herunder med Serbiens ambassade i København, der også repræsenterer Montenegro, været meget tilfredsstillende. Ambassadens sagsbehandlingstid ved udstedelse af hjemrejsedokumenter til personer, der er accepteret tilbagetaget af myndighederne i Serbien og Montenegro, er erfaringsmæssigt kort og kræver som udgangspunkt ikke udlændingens aktive medvirken.

Afviste asylansøgere fra Serbien, der er i besiddelse af identitetspapirer, udsendes ved anvendelse af et EU laissez-passer.

Samarbejdet med de serbiske myndigheder er tilfredsstillende.

Udfordringerne med udsendelser til Serbien er navnlig, at der er tale om store familier med mange små børn, hvor det er vanskeligt at sikre tilstedeværelsen med henblik på en så vidt muligt samlet udsendelse.

Der er senest sket udsendelse til Serbien i september 2012 og til Montenegro i januar 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Somalia

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 3 afviste asylansøgere fra Somalia i udsendelsesposition, herunder én med Somaliland som udsendelsesposition.

Det har gennem en årrække – på baggrund af den politiske og sikkerhedsmæssige situation i Somalia – ikke været muligt tvangsmæssigt at udsende til andre områder i Somalia end Somaliland.

Flygtningenævnets koordinationsudvalg besluttede den 30. juni 2011 at berostille behandlingen af nævnets verserende sager vedrørende somaliske statsborgere. Det blev samtidig besluttet at udsætte udrejsefristen for alle somaliske statsborgere fra det sydlige og centrale Somalia i udsendelsesposition indtil videre.

I opfølgning heraf besluttede Flygtningenævnets koordinationsudvalg den 14. december 2011, at samtlige nævnets sager vedrørende somaliske statsborgere fra det sydlige og det centrale Somalia, hvor sagsbehandlingen var stillet i bero, samt allerede afgjorte sager, hvor ansøgerne var i udsendelsesposition, skulle genoptages og hjemvises til fornyet førsteinstansbehandling i Udlændingestyrelsen. De pågældende somaliske statsborgere var herefter ikke i udsendelsesposition.

Det er muligt at bistå somaliere til frivillige udrejser til alle regioner i Somalia, og der sker af og til sådanne frivillige udrejser til Somalia. Den seneste udsendelse fandt sted i februar 2011, hvor udlændingen blev påset udrejse fra Københavns Lufthavn til Somalia via Amsterdam og Nairobi.

Der blev i juli 1997 indgået en aftale med myndighederne i det nordvestlige Somalia (Somaliland) om tilbagesendelse af afviste asylansøgere fra Danmark. Aftalen er siden løbende blevet fornyet og er gældende indtil den 1. august 2014.

Rigspolitiet har siden aftalens indgåelse i et begrænset omfang (11 personer) haft behov for at udsende afviste asylansøgere til Somaliland i henhold til den aftalte procedure.

Der blev i 2011 gennemført to påsete, frivillige udsendelser til Somaliland.

Senest opdateret den 2. september 2012

Sri Lanka

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 16 personer i aktuel udsendelsesposition.

Som udgangspunkt er der ingen udsendeshindringer i forhold til Sri Lanka.

Danmark og Sri Lanka indgik den 18. august 1998 en aftale om hjemsendelse af srilankanske statsborgere, som ikke har eller ikke længere har ret til at opholde sig i Danmark. Aftalen indebærer blandt andet, at de srilankanske myndigheder forud for en udsendelse til Sri Lanka udsteder rejsedokumenter også i de tilfælde, hvor udlændingen ikke vil medvirke til f.eks. at udfylde ansøgningsformularer. Aftalen er senest forlænget til udløb den 1. april 2012, men der arbejdes på en yderligere forlængelse af aftalen.

Samarbejdet med de srilankanske myndigheder forløber problemfrit. Foreligger der identitetspapirer, ønsker udlændingen at medvirke, og sker der personlig fremstilling på Sri Lankas ambassade i Stockholm, udstedes der rejsedokument samme dag. Ønsker udlændingen ikke at medvirke, kan sagsbehandlingstiden erfaringsmæssigt være meget lang (4 til 12 måneder).

Der er senest sket udsendelse til Sri Lanka i august 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Statsløse

Den 2. september var der ifølge udtræk fra Polsas i alt 43 statsløse personer i aktuell udsendelsesposition. Størstedelen heraf er statsløse palæstinensere.

Udlændingemyndighederne træffer i forbindelse med en afgørelse om afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 beslutning om, hvortil den tvangsmæssige udsendelse af en statsløs kan ske.

Der er generelt problemer forbundet med udsendelse af statsløse palæstinensere, da de ikke har statsborgerskab i det land/område, hvor de er hjemmehørende, og hvortil de efter udlændingemyndighedernes afgørelser kan (tvangsmæssigt) udsendes. I forhold til myndighederne i det land/område, hvortil udsendelsen kan ske, skal tilhørsforholdet således godtgøres/dokumenteres på anden måde end via statsborgerskab.

Gennemførelsen af (tvangsmæssige) udsendelser i sager med statsløse palæstinensere kan yderligere vanskeliggøres af, at de pågældende er gift med personer med en anden nationalitet (blandede ægteskaber), og at det fremgår af udlændingemyndighedernes afgørelser, at Rigspolitiet forinden en tvangsmæssig udsendelse af de pågældende hver for sig skal have tilvejebragt muligheden for, at udlændingene frivilligt kan udrejse sammen.

Der er på nuværende tidspunkt primært statsløse palæstinensere i udsendelsesposition til Gaza og Vestbredden, Libanon og Syrien.

Udsendelsessituationen i forhold til statsløse palæstinensere, der skal udsendes til Gaza og Vestbredden:

Der er ikke foretaget tvangsmæssige udsendelser til Gaza og Vestbredden siden 2005, hvorfor Rigspolitiet ikke har nyere erfaringer vedrørende samarbejdet med myndighederne.

Udsendelsessituationen i forhold til statsløse palæstinensere, der skal udsendes til Libanon:

Der er senest den 28. august 2012 sket udsendelse af statsløse palæstinensere til Libanon.

De libanesiske myndigheder fastsatte i en note af 8. oktober 2003 med virkning fra den 1. november 2003 udførlige regler for proceduren i forbindelse med tilbagetagelse af bl.a. statsløse palæstinensere.

Udgangspunktet er, at de statsløse palæstinensere, som er flygtninge fra Palæstina i 1948, eller disses efterkommere har ret til ophold i Libanon og til at få udstedt rejsedokument for palæstinensiske flygtninge.

Under et delegationsbesøg fra Rigspolitiet i Beirut i marts 2004 blev behandlingen af de på dette tidspunkt mange verserende anmodninger om indrejsetilladelse rejst over for de libanesiske myndigheder, som vedstod forpligtelsen til at tilbagetage statsløse palæstinensere, der er (UNRWA) registreret i Libanon. De libanesiske myndigheder tilkendegav, at man ønskede så mange identitetsoplysninger som muligt og så vidt muligt på arabisk.

På baggrund af drøftelserne med de libanesiske myndigheder og ambassaden i Beirut blev der fastlagt en ny procedure for behandlingen og forelæggelsen af sager om indrejsetilladelse for statsløse palæstinensere i Libanon. Sagerne forelægges herefter under anvendelse af et særligt familieskema, der udfyldes på arabisk.

Rigspolitiet forelægger løbende under anvendelse af den beskrevne procedure sager for de libanesiske myndigheder.

Rigspolitiet sender ansøgningen om indrejsetilladelse og om udstedelse af hjemrejsedokument vedlagt et udfyldt familieskema på arabisk og kopi af foreliggende identitetspapirer (ID-kort, kørekort og/eller udløbet rejsedokument) til den danske ambassade i Beirut, som forelægger sagen for de libanesiske myndigheder. De libanesiske myndigheder underretter den danske ambassade i Beirut, når der er givet indrejsetilladelse. Ambassaden sender indrejsetilladelse og laissez-passers, der er gyldigt i tre måneder, til Rigspolitiet. Udlændingen udsendes herefter om nødvendigt under ledsagelse af politiet. Forinden udsendelse kan finde sted, skal de libanesiske myndigheder varsles 15 dage i forvejen. Det anvendte flyselskab underrettes samtidig.

Rigspolitiet følger sammen med ambassaden i Beirut løbende op på de forelagte sager.

De libanesiske myndigheders sagsbehandlingstid i sager, hvor der har været behov for at ansøge om indrejsetilladelse og om udstedelse af hjemrejsedokument, har tidligere været meget lang. I de seneste år har Rigspolitiet imidlertid konstateret en generel nedsættelse af sagsbehandlingstiden hos de libanesiske myndigheder i nye sager, ligesom der er modtaget indrejsetilladelser og laissez-passers i en lang række ældre sager. Samarbejdet med de libanesiske myndigheder om udsendelse af statsløse palæstinensere må på denne baggrund beskrives som meget tilfredsstillende.

Laissez-passer udstedes normalt med en gyldighed på tre måneder med mulighed for forlængelse for yderligere tre måneder i Beirut. Har udsendelsen ikke fundet sted inden for seks måneder fra udstedelsen af det første laissez-passer, skal sagen forelægges de libanesiske myndigheder på ny, da den pågældendes forhold kan have ændret sig på afgørende vis.

Udsendelsessituationen i forhold til statsløse palæstinensere, der skal udsendes til Syrien:

Under et delegationsbesøg fra Rigspolitiet i Damaskus i marts 2004 vedstod de syriske myndigheder forpligtelsen til at tilbagetage statsløse palæstinensere, der er registreret som hjemmehørende i Syrien. Det blev fra syrisk side tilkendegivet, at det er vigtigt, at der tilvejebringes så mange identitetsoplysninger om personerne som muligt, og at oplysningerne så vidt muligt foreligger på arabisk.

Rigspolitiet har på baggrund af den aktuelle situation i Syrien intet samarbejde med syriske myndigheder om udsendelsesspørgsmål.

Der henvises i øvrigt til det anførte ad Syrien, herunder at Flygtningenævnet den 14. april 2011 traf beslutning om at berostille tvangsmæssige udsendelser til Syrien.

Senest opdateret den 2. september 2012

Sudan

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 22 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Sudan.

Rigspolitiets samarbejde med Sudans ambassade, der er beliggende i Oslo, er vel-fungerende.

I sager vedrørende udlændinge, som er identificeret, sender Rigspolitiet ambassaden en skrivelse med anmodning om udstedelse af rejsedokument vedlagt kopi af identitetspapirer samt fotos. Ambassadens sagsbehandlingstid er erfaringsmæssigt af kortere varighed.

Er udlændingen ikke identificeret, kan ambassaden – uanset om udlændingen medvirker eller ej – ikke udstede rejsedokument.

Rigspolitiet har i juli 2010 fremstillet en udlænding på Sudans ambassade i Oslo med henblik på identifikation, men har endnu ikke modtaget svar herpå.

Rigspolitiet har igennem nogen tid arbejdet på at aftale et besøg i Danmark af en delegation fra Sudans ambassade i Oslo med henblik på via interviews at identificere formodede statsborgere fra Sudan.

Der er ikke sket udsendelser til Sudan inden for de senere år.

Senest opdateret den 2. september 2012

Syrien

Den 2. september 2012 var 153 afviste syriske asylansøgere i udsendelsesposition. Syrere udgør således den tredjestørste nationalitetsgruppe i udsendelsesposition.

Flygtningenævnet besluttede i foråret 2011 på baggrund af den aktuelle situation i Syrien at berostille udsendelsesforanstaltningerne for afviste asylansøgere fra Syrien (pr. 13. april 2011).

Politiet gennemfører derfor ikke aktuelt tvangsmæssige udsendelser af afviste syriske asylansøgere til Syrien.

Rigspolitiet har på baggrund af den aktuelle situation i Syrien intet samarbejde med syriske myndigheder om udsendelsesspørgsmål.

Rigspolitiet har fortsat mulighed for at bistå afviste syriske asylansøgere med at planlægge en frivillig udrejse til Syrien.

Der er senest sket frivillig (påset) udrejse til Syrien i juni 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Tunesien

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 2 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Tunesien.

Rigspolitiet retter henvendelse til Tunesiens konsulat i København med henblik på udstedelse af rejsedokumentation. Er udlændingen ikke i besiddelse af identitetsdokumenter, retter Rigspolitiet henvendelse til Tunesiens ambassade i Haag og sender 2 fotos og et sæt fingeraftryk til ambassaden. Der skal ikke anvendes særlige ansøgningsblanketter. Ambassaden eller konsulen kontakter Rigspolitiet, når der foreligger svar fra myndighederne i Tunesien. Sagsbehandlingstiden er erfaringsmæssigt adskillige måneder.

Er udlændingen i besiddelse af et udløbet pas, sendes passet til konsulatet i København med anmodning om en forlængelse af passet. Sagsbehandlingstiden er i sådanne tilfælde ca. 1 måned.

Rigspolitiet har ingen erfaringer med fremstilling af udlændinge på ambassaden eller konsulatet, men Rigspolitiet har efter forudgående aftale med myndighederne i Tunesien inden for det seneste halve år foretaget fremstilling af flere udlændinge på grænsen til Tunesien med positivt resultat, idet udlændingene er blevet identificeret som værende fra Tunesien og i den forbindelse accepteret tilbagetaget.

Der er senest sket udsendelse til Tunesien i juli 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Tyrkiet

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 14 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Tyrkiet.

Tyrkiets ambassade i København stiller krav om, at udlændingen fremstilles personligt på ambassaden. Ambassadens sagsbehandlingstid kan i sager, hvor udlændingen ikke ønsker at medvirke, erfaringsmæssigt være meget lang, idet ambassaden i de fleste sager må kontrollere de forelagte oplysninger hos myndighederne i Tyrkiet.

Rigspolitiet har på den baggrund i flere konkrete sager anmodet Udenrigsministeriet om bistand til udstedelse af rejsedokumentation.

Ambassadens sagsbehandlingstid i sager, hvor udlændingen ønsker at medvirke til udsendelsen, er erfaringsmæssigt kun et par dage. Næsten alle tyrkiske statsborgere ønsker at medvirke til udsendelsen.

Der er senest sket udsendelse til Tyrkiet i september 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Uganda

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 12 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Uganda.

Rigspolitiet retter henvendelse til Ugandas ambassade i København med henblik på udstedelse af rejsedokumentation.

Der er konstateret en øget sagsbehandlingstid på ambassaden, og samarbejdet med ambassaden vanskeliggøres af, at denne kun i få tilfælde udsteder rejsedokument på trods af, at udlændingen er i besiddelse af f.eks. kopi af pas.

Der er senest sket udsendelse til Uganda i september 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Ukraine

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 1 person i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Ukraine.

Danmark indgik i marts 2007 en tilbagetagelsesaftale med Ukraine, som trådte i kraft den 1. marts 2009. Der er tale om en parallelaftale til aftalen mellem EU og Ukraine. Aftalen indeholder regler om den procedure, der skal følges, når Rigspolitiet anmoder Ukraine om at tilbagetage en person. Ukraine tilbagetager i henhold til aftalen egne statsborgere samt i visse tilfælde statsborgere fra tredjeland og statsløse personer. Ved en anmodning om tilbagetagelse benyttes en standardblanket, som sendes til de ukrainske myndigheder.

Rigspolitiets samarbejde med Ukraines ambassade i København er velfungerende for så vidt angår udlændinge, som ønsker at medvirke til udrejsen. Rigspolitiet indgiver en skriftlig ansøgning om udstedelse af rejsedokument på ambassaden. Ambassaden ønsker, at udlændingen fremstilles.

Hidtidig har ambassaden ikke kunnet udstede rejsedokument i de sager, hvor udlændingen ikke ønsker at medvirke til udsendelsen. I disse tilfælde har sagen skullet forelægges for myndighederne i Ukraine. Ambassaden kunne således først udstede rejsedokument, når der er modtaget bemyndigelse hertil. Sagsbehandlingstiden på ambassaden har erfaringsmæssigt været adskillige måneder.

Der er senest sket udsendelse til Ukraine i april 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Usbekistan

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 6 personer i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendelseshindringer i forhold til Usbekistan.

Rigspolitiet retter via den danske ambassade i Berlin henvendelse til Usbekistans ambassade i Berlin eller via den danske ambassade i London henvendelse til Usbekistans ambassade i London med henblik på udstedelse af rejsedokumenter. Der anvendes en særlig ansøgningsblanket.

Personlig fremstilling af udlændingen på ambassaden er ikke påkrævet, og sagsbehandlingen er ikke afhængig af, om udlændingen medvirker eller ej.

Sagsbehandlingstiden er erfaringsmæssigt adskillige måneder.

Der er senest sket udsendelse til Usbekistan i juni 2012.

Senest opdateret den 2. september 2012

Vietnam

Den 2. september 2012 var der ifølge udtræk fra Polsas 1 person i aktuel udsendelsesposition.

Der er ingen generelle udsendeshindringer i forhold til Vietnam.

Rigspolitiet retter henvendelse til den vietnamesiske ambassade i København med henblik på identifikation og udstedelse af rejsedokumentation. Sagsbehandlingstiden hos de vietnamesiske myndigheder kan imidlertid være meget lang. Det tager således ofte mere end 1 år at få udstedt et rejsedokument. Den vietnamesiske ambassade i København forelægger alle sager for myndighederne i Hanoi. Ambassaden anbefaler ofte, at Rigspolitiet retter direkte henvendelse til de vietnamesiske myndigheder via den danske ambassade i Hanoi. Når Rigspolitiet ansøger om indrejsetilladelse til en formodet vietnamesisk statsborger, forsøger de vietnamesiske myndigheder at verificere de oplysninger, som udlændingen har givet om sin identitet mv. Dette sker bl.a. ved grundige undersøgelser af oplysninger om tidligere bopælsforhold, der er decentralt registrerede i Vietnam. Kan myndighederne i Vietnam ikke verificere oplysningerne, underretter de Rigspolitiet herom. Rigspolitiet afhører herefter udlændingen på ny, men ofte fastholder udlændingen at have afgivet fuldstændige og korrekte oplysninger.

Delegationer fra Vietnam har tidligere besøgt Danmark med henblik på via interviews at identificere formodede vietnamesiske statsborgere.

Der er senest sket udsendelse til Vietnam i april 2012.

5. Statistiske oplysninger

Der henvises til de foreløbige tal angivet under statusredegørelsens hovedafsnit 1 samt nedenstående tabel:

Der henvises i øvrigt til www.nyidanmark.dk for så vidt angår øvrige statistikoplysninger på udlændingeområdet.

Tabel 1: Antal afviste asylansøgere i udsendelsesposition

Oversigt over afviste asylansøgere i udsendelsesposition den 2. september 2012.	
Kilde: Politiets Sagsbehandlingssystem pr. 020912.	
Nationalitet	Antal personer
Afghanistan	477
Iran	182
Syrien	153
Russiske Føderation	72
Irak	59
Kosovo	57
Aserbajdsjan	39
Serbien	35
Sudan	22
Nigeria	17
Sri Lanka	16
Tyrkiet	14
Pakistan	13
Uganda	12
Bangladesh	12
Makedonien	11
Ghana	10
Indien	10
Algeriet	10
Libanon	10
Armenien	10
Israel	9
Republikken Congo	8
Georgien	8
Den Demokratiske Republik Congo	7
Albanien	7
Kina	7
Bosnien-Hercegovina	7
Cuba	6
Usbekistan	6
Guinea	5
Myanmar/Burma	4
Haiti	4
Libyen	4
Cameroon	3
Nepal	3
Etiopien	3
Elfenbenskysten	3
Somalia	3
Bulgarien	3
Kenya	3

Belarus	2
Zimbabwe	2
Senegal	2
Kasakhstan	2
Eritrea	2
Dominikanske republik	2
Tunesien	2
Phillipinerne	2
Burundi	2
Togo	1
Ukraine	1
Fransk Guyana	1
Mauretaniien	1
Tanzania	1
Rumænien	1
Jordan	1
Guatemala	1
Gambia	1
Liberia	1
Rwanda	1
Vietnam	1
Sierra Leone	1
Chad	1
Kuwait	1
Ukendt	27
I alt	1407

